Milliyet
ÇOCUK
20 Şubat 1978 ● Sayı 8 ● 6 lira

BU SAYIDA
bir çizgi - romanın tamamı
DÜŞLER GÖLÜ

DERGİMİZİ 525 KURUŞA ALMAK İSTER MİYDİNİZ?

Abone koşulları:
Yıllık (52 sayı) ..... 273 lira
6 aylık (26 sayı) ..... 136.50 lira

ABONE OLMANIN YARARLARI

Dergimiz aboneleri her sayıyı yaklaşık 525 kuruşa edinmiş olurlar. Ayrıca, her sayı hiç aksamadan zarf içinde kendilerine postayla ulaşır.

NASİL ABONE OLACAKSINIZ?

Dergimize abone olmanın iki yolu var:

1) Türkiye'nin herhangi bir yerindeki bir İş Bankası şubesine gideceksiniz. Abone ücretini İş Bankası Cağaloğlu Şubesi 150 numaralı hesaba yatırmak istediğinizi söyleyecek, ücreti yatırınca bir makbuz alacaksınız.

2) Ya da, abone tutarını posta havalesiyle aşağıdaki adrese göndereceksiniz:

MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İSTANBUL

BİLGİ VERMENİZ YARARLI OLUR

Abone tutarını gönderdikten sonra, yukarıdaki adrese mektupla bilgi vermeniz yararlı olacaktır. Böylece, abone işleminiz çok kısa sürede tamamlanacak ve her hafta derginiz adresinize gönderilecektir.

TV DİZİLERİ

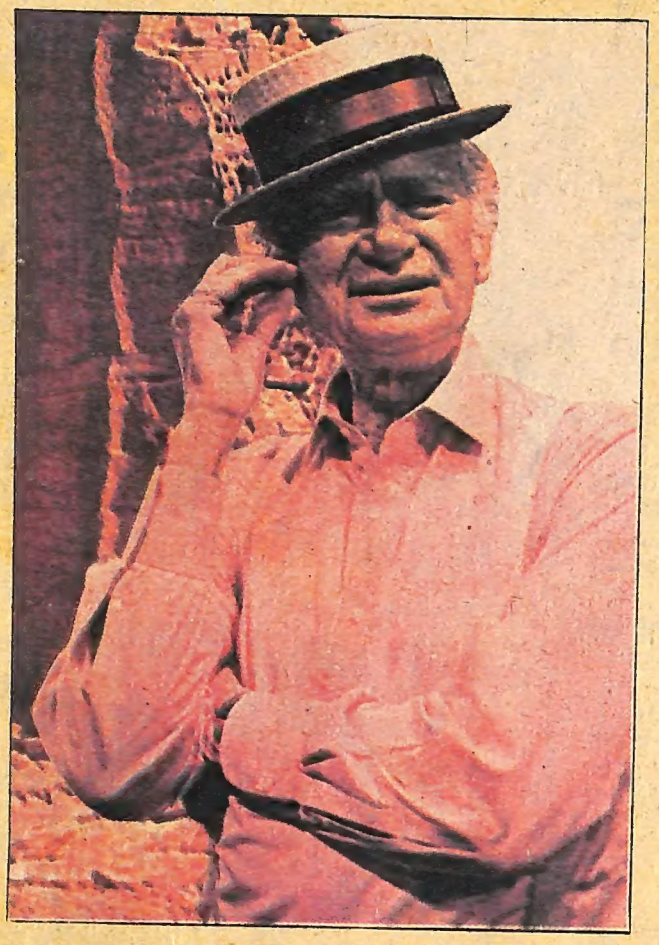

İHTİYAR DELİKANLI

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır
1978 / Sayı 8

Sahibi: Milliyet Gazetecilik A.Ş. adına ERCÜMENT KARACAN
Genel Yayın Müdürü: ABDİ İPEKÇİ
Sorumlu Yazı İşleri Müdürü: ÜLKÜ TAMER
Teknik Yönetmen: EDİP ALŞAR

Milliyet Yayın Ltd Şti tarafından hazırlanmış
Milliyet Ofset Tesislerinde basılmıştır
20 Şubat 1978

Adres: Milliyet Çocuk Dergisi, Milliyet Yayınları
Basın Sarayı, Cağaloğlu, İstanbul

Abone koşulları: Yıllık: 273 TL — Altı aylık: 136.50 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

BİZDEN SİZE

Beşinci sayımızda sizlere bir açık oturum haberi vermiştik, sevgili okurlar... 5 Şubat'ta televizyonda "Konuşa Konuşa" programını izlemenizi ve bu programda ele alınan "Çocuk Yayınları" konusunda bize düşüncelerinizi bildirmenizi dilemiştik.

Televizyon, bu programı, 5 Şubat'tan bir hafta önce yayımlayıverdi. Bize bildirdiklerine göre, 5 Şubat'ta yayımlamaları gerekiyordu; ama ansızın bir hafta önceye alıverdiler. Dergimiz daha önce basıldığı için, bu değişikliği sizlere bildiremedik. Bizim elimizde olmayan bu değişiklik için, televizyon adına sizlerden özür dileriz.

Bazı okurlarımız, izledikleri bu açık oturum konusunda düşüncelerini bizlere bildirdiler. Bir kaçını aşağıda yayımlıyoruz.

Haftaya buluşmak üzere, hepinize güzel günler, başarılı çalışmalar dileriz.

"KONUŞA KONUŞA" KONUSUNDA OKURUN SESİ

● Biz okumayı 7 yaşında sökmeye başlarız. Ancak, daha büyüyünce rahat rahat okuruz. Onun için, çocuk yayınları konusunda konuşurken, bence çok küçük yaşlardaki çocukları ele almamalı, 17—18 yaşındakilere kadar çıkmalı...

Özgür Uludüz (Ankara)

● Masa başında konuşacaklarına, 3—4 yazar birleşip güzel bir haftalık resimli dergi çıkartsınlar...

Kadriye Kolbaşı (İstanbul)

● Çocuk edebiyatı o kadar önemsiz mi?.. Televizyonda bu konuya öyle az vakit ayırdılar ki...

Senem Öz (İstanbul)

● Çizgi-romanların zararlı oldukları söyleniyor. Ben o düşüncede değilim... Bizim dergimizdeki çizgi-romanların hangisi zararlı? Bazı büyüklerimiz bu konuda karar vermeden önce, çizgi-romanlara bir göz atsınlar...

Aliye Teker (Eskişehir)

● Biz gerçekten de "Altı Milyon Dolarlık Adam" ve "Macmillan ve Karısı"nı çok seviyorduk. Onlar bittikten sonra televizyon boş bir kutu oldu...

Rıza Bayrakçıoğlu (İzmit)

UZAY ÇOCUKLARI

SİLAHUGEZEGEN

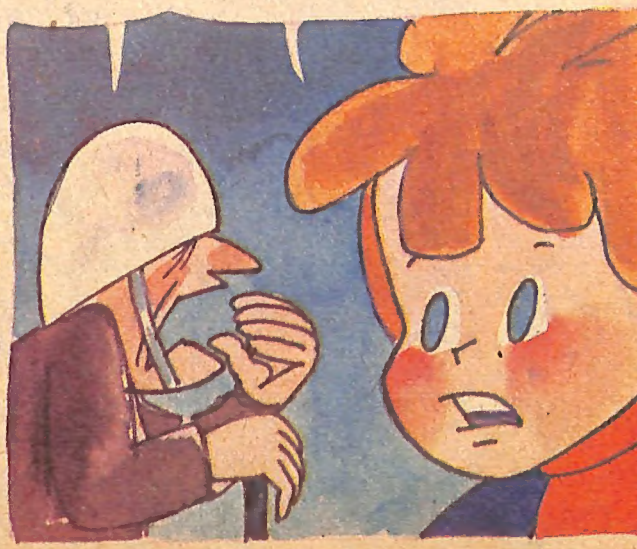

YANDIK! AYAK SESLERİNİ DUYUYOR MUSUN?

EVET.. ÇABUK ŞU TOPUN İÇİNE GİRELİM!...

HA? HA? KİM VAR ORADA?...

BİZ GELDİK SERSEM! UYUYOR MUYDUN YOKSA?...

HAYIR NÖBETTE UYUMAM BEN..

DİKKATLİ OL! BİRAZ SONRA İÇİ SAVAŞ ARAÇLARIYLA DOLU BÜYÜK BİR UZAY GEMİSİ GELECEK!..

DUYDUN MU?

EVET GEZEGENİMİZDE SİLAH YAPILMADIĞI HALDE BU KADAR ÇOK SİLAHIN NASIL ORTAYA ÇIKTIĞINI ŞİMDİ ANLIYORUM!...

IŞIKLARI YAKTILAR İYİ SAKLAN!

HAKLISIN YAKALANIRSAK YANARIZ!..

BAK GEMİ GÖRÜNDÜ!

EVET ALANA İNİYOR..

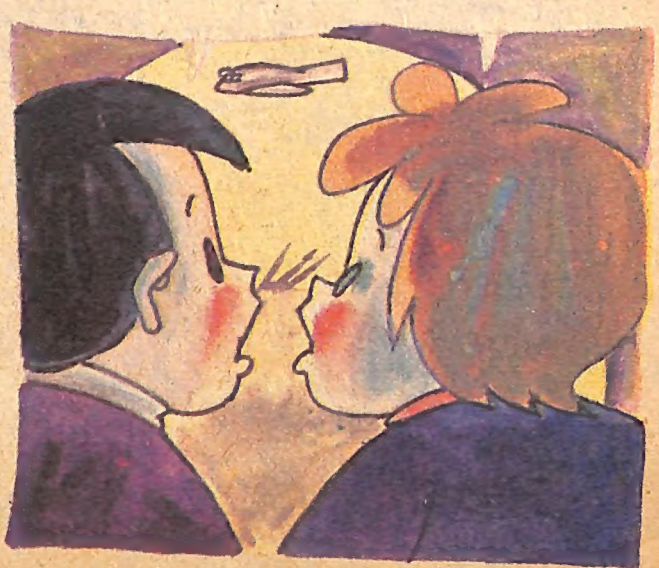

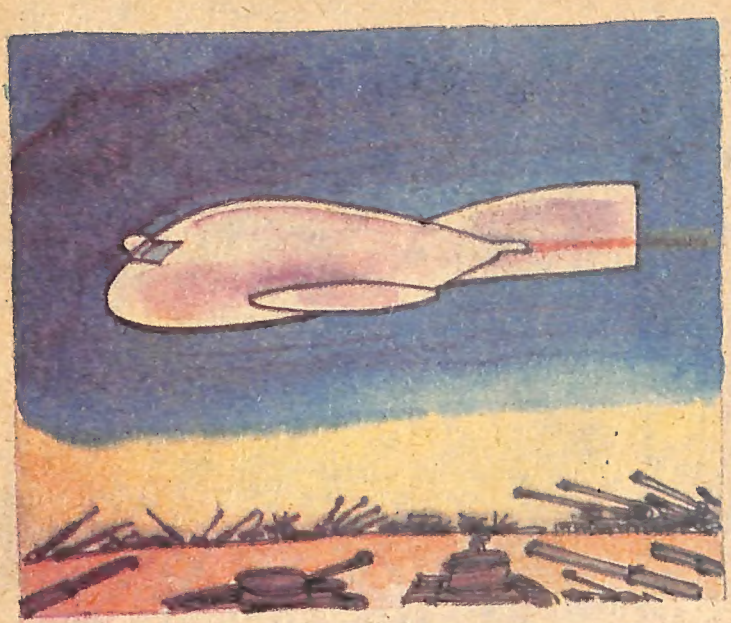

HAYDİ BOŞALTMA İŞLEMİNE BAŞLAYIN...

BAŞÜSTÜNE..

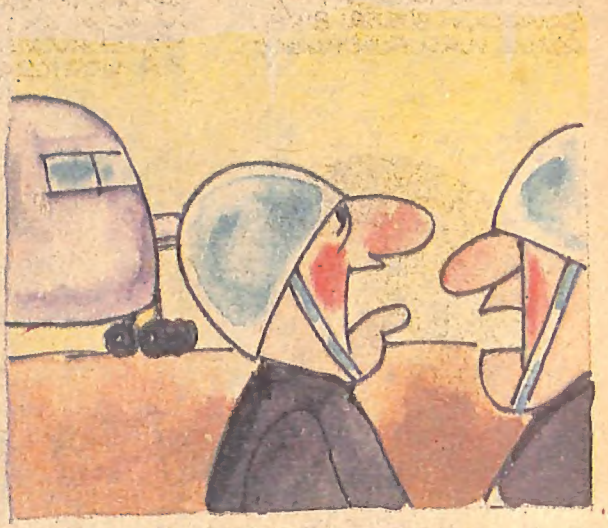

GÖNDERİLEN SİLAHLAR BU KADAR MI?

VOLDA DAHA BİR ÇOK GEMİ VAR...

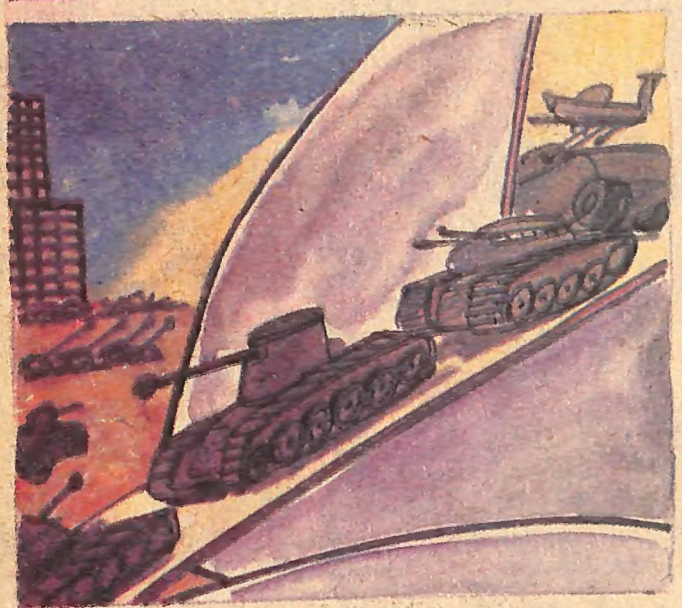

HAH-HA.. O GEMİLER DE GELİNCE BU GEZEGEN ALT ÜST OLACAK...

EVET İYİ ŞENLİK OLACAK...

PATRON AKILLI ADAM. ÖTEKİ GEZEGENLERDEN TOPLADIĞI MODASI GEÇMİŞ SİLAHLARI BURADA SATIP MİLYONLAR YUVUYOR...

HEH-HEH SAĞ OLSUN. ONUN YÜZÜNDEN BİZ DE İYİ KAZANIYORUZ

DUYDUN MU? ALÇAKLAR KENDİLERİ KAZANIP İYİ YAŞAMAK İÇİN BİZLERİ BİRBİRİMİZE VURDURUYORLAR!

ÜZÜLME KARDEŞ... YAPTIKLARI YANLARINA KALMAYACAK.. BÜTÜN KÖTÜLÜKLERİN HESABINI VERECEKLER!..

NASIL OLACAK BU? HER ŞEY ONLARIN ELİNDE...

TASALANMA İYİLİK KÖTÜLÜĞÜ HER ZAMAN YENECEKTİR!..

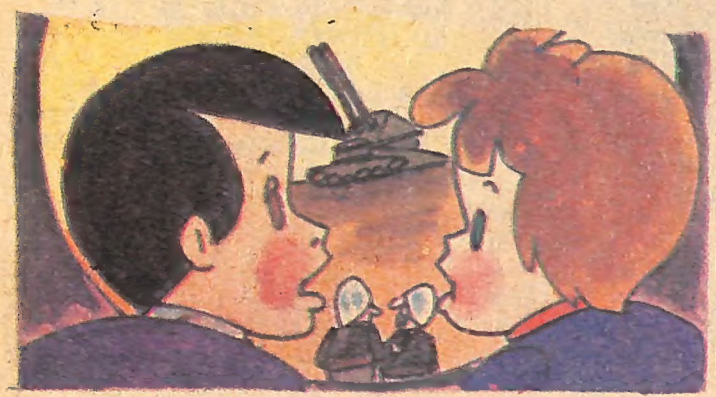

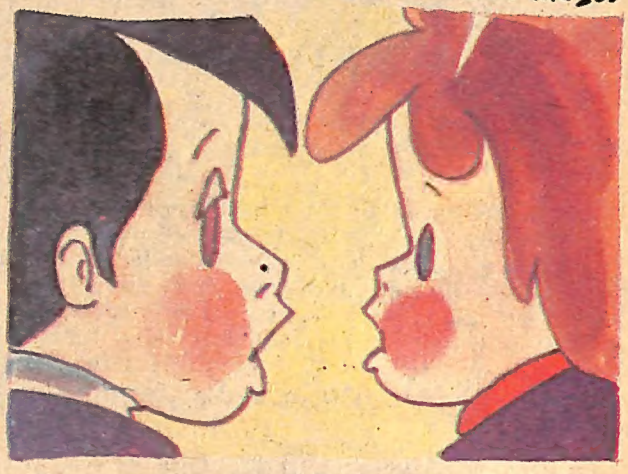

PARLAK BİR DÜŞÜNCEM VAR... BUNU UYGULARSAK BİZİMKİLERE DE İŞARET VERMİŞ OLURUZ!

NEDİR DÜŞÜNCEN?

HAVA GEMİSİNİ KAÇIRACAĞIZ!..

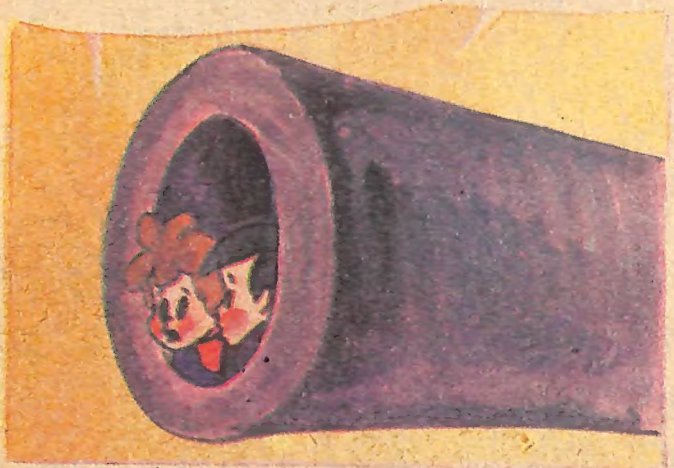

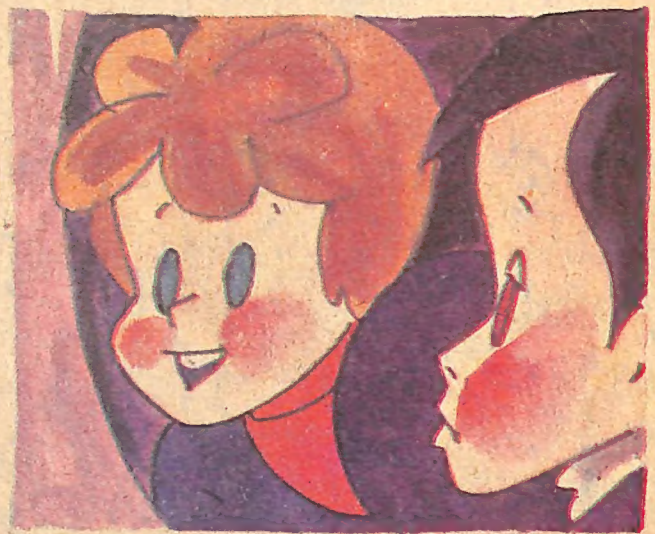

IŞIKLAR SÖNDÜ... ÇEVREDE KİMSE YOK... HAYDI İŞ BAŞINA!

EN ÖNEMLİ AŞAMA BU.. KİMSEYE GÖRÜNMEDEN GEMİYE GİTMEK...

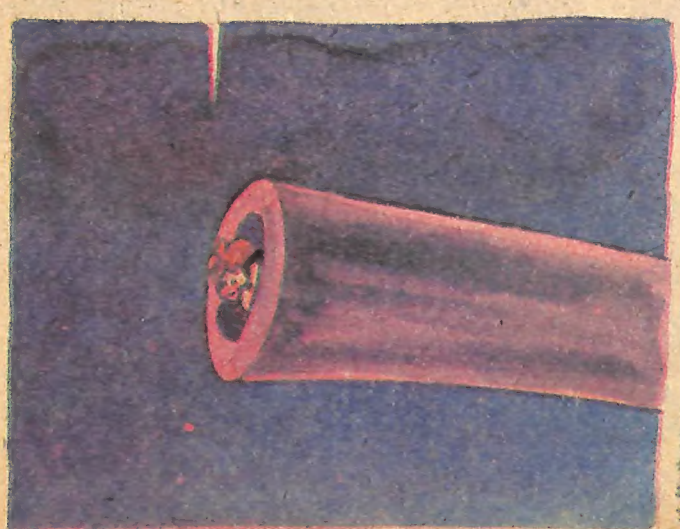

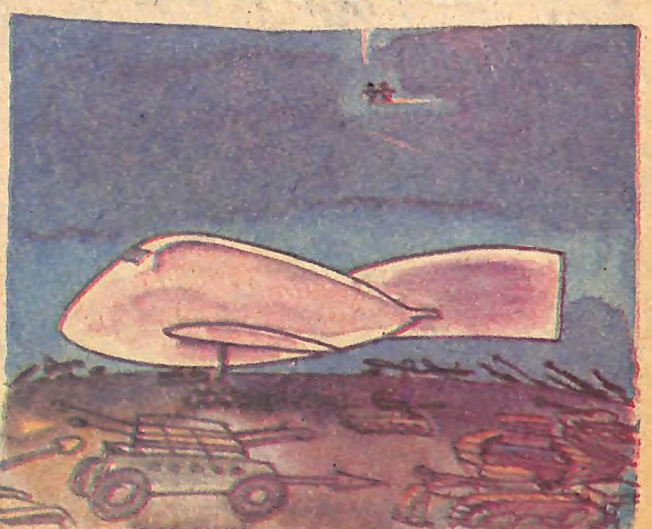

DEVAM EDECEK

YUKİNİN ŞEN SERÜVENLERİ

ORHAN BORAN

SOBA YAKMA SANATI...

Bizim evimiz kaloriferle ısınır. Isınması için yanması gerek. Yanması için de, deposuna yakıt konarak ateşlenmesi gerek. Oysa bildiğiniz gibi, akar yakıt bulamadığımız günler oluyor. Bu sıkıntıya düşünce, doğal olaylar zincirleniveriyor: Yakıt olmadığı için kazan ateşlenemiyor, kazan ateşlenemeyince kalorifer yanmıyor, kalorifer yanmayınca evin içi buz gibi oluyor. Doğal olaylar zincirine, bir de doğa olayı eklerseniz, yani havaların soğuk gittiğini göz önüne alırsanız, ısınmak, çözümlenmesi gereken bir soruna dönüşüyor.

Ben, bu sorunu çözümlemenin yolunu buldum. Tavanarasında eski bir sobamız var. Oturduğumuz sokağın hemen alt köşesinde bir oduncu var. Çözüm şu: Kurarız o eski sobayı salona, akar yakıt bulamadığımız günler, oduncudan bir iki küfe odun getirtiriz, hiç değilse evin oturma bölümünü ve çevresini ısıtırız. Akla yakın, kolay bir çözüm değil mi? Evet! Fakat bizim Yuki işin içine karışırsa, hayır!

Bir sabah evden çıkarken, Yuki'ye bu kararımı bildirdim:

"— Sevgili Yukicik! Bugün kapıcı, tavanarasından eski sobayı indirecek. Sen de bir zahmet sobacıyı çağır. O, sobayı kurarken, oduncuya gidip, iki küfe odun iste, odunları kapı aralığına düzenli şekilde sırala. Ben akşam eve gelince, sobayı yakarım, karşısına geçer keyfini süreriz."

Yuki hemen karşı çıktı:

"— Yooooo! Olmaaaaaaaaaz!"

Yuki'nin bu tür tepkilerine alışığım. Ters huylu bir yaratık değildir ama, benden bir öneri geldiği zaman, ilk işi karşı çıkmak olur. Nedenini kestirmek zor değil. Ona bakarsanız, her öneri parlak bir buluştur. Parlak buluşlar ise, ancak Yuki'nin kafasında oluşursa geçerlidir. Fakat kaloriferi yanmayan bir apartmanda, evin oturma bölümüne soba kurmak, parlak bir buluş değil ki? Öyleyse neden bu tepki? Sordum:

"— Yuki? Soba kurulmasına mı karşısın, odun almaya mı karşısın, yoksa akşam eve döndüğümde ateş alev yanan odunların karşısına geçip keyif sürmeye mi karşısın?"

"— Diiiiiii! Ben uygulamanın temeline karşıyım..."

"— Ne demek o? Uygulama, soba kurup yakmak. Temeline gelince: Sobanın kurulacağı yeri söylüyorsan, temelinde halı var. Kıvılcım ve minik ateş parçalarından etkilenmeyen türden, yapay dokulu bir halı. Onun altında ise, ana temel olarak, gene ısıdan etkilenmeyen bir döşeme var. Şu halde uygulamanın temelinde ne bir tehlike var, ne bir sakınca."

"— Ben yerin taban temelinden söz etmiyorum ki? Ben uygulamanın ana temelinden söz ediyorum."

"— Bağışla, anlayamadım. Neymiş o?"

"— Kaç kez söyledim. Ben bu evde sadece bir tüketici değilim. Evin yönetilmesinde katkım bulunması gerekir. Kapıcı tavanarasından sobayı indirecek, sobacı kuracak, oduncu odun getirecek, sen akşam dönüşte yakacaksın. Öyle mi? Peki, bana ne kalıyor? Sadece sobanın keyfini sürmek mi? Sorunun ana temeli bu. Ben buna karşıyım. Anlaşıldı mı?"

"— Peki ne yapmamızı istiyorsun? Karşı bir önerin mi var?"

"— Tabiiiiiiiii! Sobayı tabanarasından ben indireceğim. Kendim kuracağım. Odunları ben seçeceğim, ayıracağım. Sobayı ben yakacağım. Bütün bunları ben yaparsam, akşam görevinden döndüğün zaman seninle birlikte alev alev, odunların keyfini sürmeye hak kazanırım."

"— Haklısın. Haklısın da acaba bütün bunları becerebilir misin?"

"— Kuşkun mu var?"

"— Hayır! Birdenbire aklıma, onardığın banyo geldi. Hani, musluklarından izci düdüğü ağız mızıkası çalan, naylon perdeleri zamkla yapışmış, duvarı tepetaklak tablo şeklinde boyanmış banyomuz. Anımsadın mı?"

"— Elmalarla armutlar toplanmaz!.."

"— Ne demek o?"

"— Banyoyu elma şekeri hâline getirdiysek, sobayı armut gibi kuracağımız anlamı çıkmaz. Senin garip bir huyun var. Başkalarını yüceltirken, beni küçümsüyorsun. Tasarıdan sorumlu kıldığın sobacının çırağı, zekâ olarak hangi düzeyde biliyor musun?"

"— Hangi düzeyde?"

"— Alt kat düzeyinde..."

"— Ne demek o?"

"— Geçen gün bizim apartmanın alt katından asansöre bindi, yukarı çıkması yirmi dakika sürdü."

"— Herhalde asansör bozuktu."

"— Diiiiiiil! Asansöre girdiği zaman, aynanın yanındaki yazıyı okumuş: 'Bu asansör beş kişiliktir' yazılı. Ne yapmış biliyor musun? Dört kişi daha gelsin de, asansörün çıkış düğmesine bassın diye, yirmi dakika beklemiş..."

"— Gerçek mi?"

"— Bitmedi ki? Ustası tahta tokmakla boru onarırken, tokmağı çırağın eline vermiş, ve öğretmiş: 'Ben kafamı sallayınca, tahta tokmağı olanca gücünle vurursun' demiş. Boruların ucunu denk getirince kafasına sallamış. O da tokmağı olanca gücünle vurmuş."

"— Bir yanlış anlaşma..."

"— Oduncu çırağının ki de mi, yanlış anlaşma?"

"— Ona ne olmuş?"

"— Oraya da odun ısmarlamışlar. Ustası çırağına demiş ki: 'Yakacağın boyunu öğren, odunları o boya göre kes' demiş."

"— Normal!"

"— Çırak telefona sarılmış, cevap veren kişiye sormuş: 'Odunu siz mi yakacaksınız? Boyunuzu not edeceğim. Telefona cevap veren söylemiş: 'Evet odunu ben yakacağım, boyum, 1 metre 70 santim. Akşamüstü sobalı eve kamyonetle, 1.70 boyunda kesili kütükler gönderilmiş. Gel çık işin içinden?..."

"— Nasıl olmuş bu yanlışlık?"

"— Tümce içindeki sözcüklere gereken değer verilmediğinden tabiiii!... Usta: 'Yakacağın boyunu öğren'derken sobanın boyundan söz ediyordu. Ama çırak bunu, 'yakacak kişinin boyu' sanmış. İşte bütün bunlardan ötürü, ben, bizim evde soba kurulması, odun seçilmesi ve yakılması işlemini başkalarına bırakamam. Anlaştık mı?"

Anlaştık tabii!

Şimdi ne oldu biliyor musunuz? Bizim soba kurulmadı...

Yuki elinde cetvel kalem bilimsel hesaplar içindeyken, ben akşam iş dönüşü evde paltomu bile çıkaramadan, tir tir titreyip hayalimdeki alevli odunların ateşiyle ısınmaya çalışıyorum.

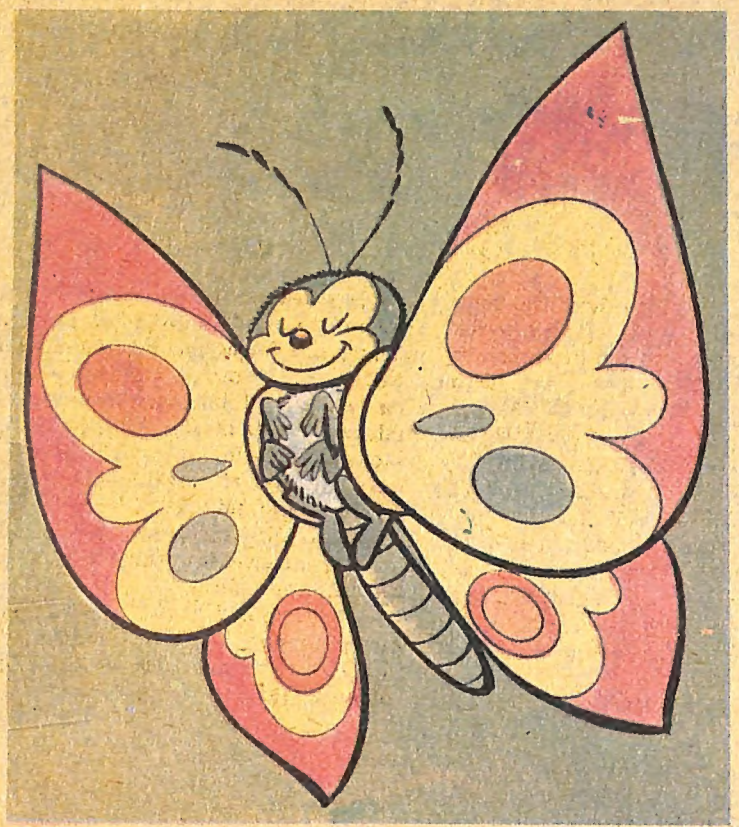

İKİ ŞİİR

YAŞAMAK ÜZERİNE

En kısa yaşamlı canlı
Kelebek

En uzun yaşamlısı ise
Kaplumbağa

Kısa yaşayıp
Baharı muştulamak
Doğayı renklendirmek
Ne güzel

Kaplumbağalar gibi
Uzun yaşayıp da
Her yıl
Sırtındaki kabuklara
Yeni bir çizgi eklemekte
Ne anlam var

YALVAÇ URAL

MOR KOYUN

Geceleri uykum kaçınca
Annem öğütledi
Yüz tane ak koyun sayıyorum
Bir ak koyun
İki ak koyun
Üç ak koyun
Dört ak koyun

Yüzüncü ak koyuna gelmeden de
Uyuyorum

Bazı geceler
Aralarına bir mor koyun giriyor
Hep şaşırtıyor beni
Ne yapsam
Ne etsem
Uyuyamıyorum

DOĞ GÜNEŞİM DOĞ

AZİZ NESİN

Kayadibi adında bir köy vardı. Köyün evleri, bir ulu kara kayanın dibinde kurulmuştu. Onun için bu köye Kayadibi adı verilmişti.

O ulu kara kaya, köyün doğusundaydı. Bunun için de güneşin doğuşu, köyden görünmezdi. Başka yerlerde sabah olur, öğle olur, ikindi olur, ancak ondan sonra güneş kara kayanın doruğunu aşardı. Kayadibi köyüne güneşin ışıkları çok geç serpilirdi.

Kayadibi'nin çocukları sabahları acıkınca, annelerine şöyle bağırırlardı:

— Anne, ekmeeek! Anne, ekmeeek!...

Anneleri de onlara şöyle derdi:

— Daha güneş bile doğmadı. Güneş doğsun da ekmek vereyim.

Oysa başka yerlerde güneş çoktan doğmuştu. Ama Kayadibi köyü daha iyice aydınlanmamıştı bile.

Acıkan köy çocukları da, kara kayanın dibine gider, güneşe yalvarırlardı:

— Doğ güneşim, doğ! Doğ da annem bana ekmek versin! Kayadibi köyünde Ali adında akıllı bir çocuk vardı. Çok çalışkan bir öğrenciydi.

Köyün çocukları, birgün yine kara kayanın dibinde güneşe yalvarıyorlardı:

— Doğ güneşim, doğ! Doğ da annem bana ekmek versin!

Ali, arkadaşlarına dedi ki:

— Arkadaşlar, öğretmenimizin dediğine göre, başka yerlerde güneş erken doğarmış. Bu kara kaya, köyümüzün güneşini kesiyormuş. Bu yüzden köyümüze güneş geç geliyor. Akşam da erken oluyor.

Çocuklardan biri:

— Ne yapalım, dedi, bizim köyümüz kara kayanın dibine kurulmuş. Elimizden ne gelir...

Ali o çocuğa şu cevabı verdi:

— Kara kayanın öte yanı günlük güneşlikmiş, ışıklıymış, aydınlıkmış. Çok merak ediyorum oralarını. İsterseniz hep birlikte gidip görelim.

Çocuklar sevinçle bağırıştılar:

— Hadi...

— Hadi gidip görelim...

— Gidelim, çabuk, hadi...

Çocuklar, taşlardan taşlara atladılar. Kayalardan kayalara çıktılar. Tepelere tırmandılar.

Ali, kara kayanın arasından dar bir geçit buldu. Geçitten ileriye yol vardı. Arkadaşlarına seslendi:

— Çocuklar, yol buldum. Burda bir geçit var... Buraya gelin!...

Çocuklar, Ali'nin bulduğu geçite koşup geldiler.

Hep birlikte kara kayanın öte yanına geçtiler. Burası apaydınlık, güneşten pırılpırıl geniş bir alandı. Yemyeşil çayırlıktı. Gür otlar vardı. O aydınlık alanın çevresini ağaçlar kaplamıştı. Ağaçların arasında arı, duru bir su akıyordu.

Çocuklar o çayırlıkta sevinç içinde koştular, atlayıp zıpladılar, oynadılar.

Ali, arkadaşlarına şöyle dedi:

— Arkadaşlar! Köyümüzü kara kayanın dibinden bu güneş gören yana taşıyalım. Evlerimizi bu güzel alanda kuralım. Hem de burası, evlerimize uzak bir yer de değil...

Çocuklar el çırpıp sevinçle bağırıştılar:

— Taşıyalım evlerimizi.

— Buraya taşınalım.

— Bu güzel yere gelelim.

— Kurtulalım kaya dibinden.

— Köyümüzü burda yeniden kuralım.

Ali, arkadaşlarına dedi ki:

— Daha önce gidip büyüklerimize danışmalıyız. Buranın daha güzel, daha ışıklı, daha aydınlık olduğunu onlara anlatmalıyız.

Çocuklar,

— Hadi öyleyse, gidip babalarımıza söyleyelim... dediler.

Ali'yle arkadaşları Kayadibi köyüne döndüler. Köy kahvesine girdiler. Ali, kahvedeki büyüklere, yaşlılara şöyle dedi:

— Amcalarım! Dayılarım! Ağabeylerim! Köyümüz, kara kaya yüzünden güneş almıyor. Güneş almadığı için de köyümüzde hastalık çok oluyor. Küçük çocuklar gelişemiyor. Tarlalarımız verimli değil. Ürünlerimiz bol yetişmiyor.

Köyün ak sakallı bir yaşlısı şöyle dedi:

— Dediklerinin hepsi doğru Ali oğlum. Ama köyümüz baştan buraya kurulmuş. Kara kayayı başka yere taşıyamayız ya... Ne yapalım?

Ali de şöyle dedi:

— Kara kayayı taşıyamayız ama, evlerimizi kara kayanın öte yakasına taşıyabiliriz. Oralarını biz gidip gördük. Aydınlık, ışık, güzel, geniş yerler. İşte evlerimizi oralara yeniden kurarız.

Kahvedekiler, Ali'nin sözlerine güldüler. Onunla alay ettiler.

Günlerden bir gün, Kayadibi köyüne yoksul bir derviş geldi.Derviş çok zayıftı, hastaydı. Yüzü solmuş, sararmıştı. Açlıktan bitikti.

Derviş geldiğinde, köyün çocukları kara kayanın dibinde güneşe yakarıyorlardı:

— Doğ güneşim, doğ! Doğ da annemiz bize ekmek versin!

Derviş çocuklara:

—Niçin böyle yakarıyorsunuz? diye sordu.

Ali cevap verdi:

— Çünkü bu kara kaya güneşimizi kapıyor. Köyümüzde sabah geç oluyor. Başka yerler gibi köyümüze de erken doğsun diye güneşe yakarıyoruz.

Derviş:

— İsterseniz, ben bu kara kayayı burdan başka bir yere taşırım, o zaman köyünüz güneş alır... dedi.

Ali, dervişin eskipüsküi giysilerine baktı. Yırtıkpırtık çarıklarına baktı. Soluk yüzüne, donuk gözüne baktı. Sonra ona dedi ki:

— Sen kendini bile zor taşıyorsun. Koskoca kara kayayı nasıl taşıyacaksın? Git yoluna, sen bizi kandıramazsın.

Derviş:

— Görünüşüme aldanmayın, dedi. Siz beni iyice besleyin. Beslenince ben dev gibi olurum, güçlenirim. O zaman bu kara kayayı sırtıma alır, taşırım.

Ali de ona şöyle dedi:

— Anladım. Sen kurnaz bir adamsın.Belli ki, günlerdir açsın. Kendini besletecek bir yer arıyorsun. Ama, kara kayayı taşırım, diye bizi kandıramazsın. Çok açsa karnın, söyleyelim annelerimize, sana olandan biraz ekmekle azık versinler.

Derviş, Kayadibi köyünün kahvesine gitti. Önce kahvedekilere selâm verdi. Sonra köylülere şöyle dedi:

— İsterseniz, köyünüzü şu kara kayadan kurtarırız.

Köylüler merakla sordular:

— Nasıl yaparsın bunu?

Derviş açıkladı:

— Siz beni kırk gün besiye çekersiniz. Beni, fındık fıstıkla, yağla balla, baklava börekle, üzümle bademle bir güzel beslersiniz. Kırk günün sonunda ben bir dev gibi güçlenirim. Kara kayayı sırtıma alırım. Onu burdan çok uzaklara bir yere taşırım.

Köylüler sevinç içinde dervişe dediler ki:

— Hızır dedikleri sen olacaksın. Yıllardanberi senin yolunu gözlüyorduk. Peki, dediğin gibi, biz seni kırk gün besleyelim. Sen de şu kara kayayı al götür köyümüzden. Biz de gün ışığına kavuşalım. Her sabah erkenden güneşin doğuşunu görelim.

Ali, olup bitenleri duyunca, köyün büyüklerine gitti. Onlara dedi ki:

— Bu derviş kurnazın

biri. Bizi kandırmak istiyor.

Ordakiler Ali'ye sordular:

— Bizi kandırdığını nerden bildin?

Ali:

— Çünkü, dedi, bir adam, o koskoca kayayı tekbaşına kaldıramaz.

Bir yaşlı köylü:

— Taşır... diye direndi.

Ali de onlara şöyle dedi:

— Evler taşınmaz, diyorsunuz. Sonra da koskoca kayanın sökülüp taşınacağına nasıl inanıyorsunuz? Bu kurnaz dervişin amacı, kendini bize kırk gün besletmek. Kırk gün beslendikten sonra burdan savuşup gidecek.

Büyükler Ali'ye:

— Senin aklın ermez! dediler.

O zaman Ali onlara şöyle dedi:

— Öyleyse bizim de büyüklerimizden bir dileğimiz var.

— Neymiş dileğiniz? diye sordular.

Ali anlattı:

— Bu derviş, kırk gün beslendikten sonra kara kayayı burdan taşıyamazsa, izin vereceksiniz, biz evlerimizi kara kayanın öte yanına taşıyacağız. Ordaki aydınlık, ışıklı alanda evlerimizi yeniden kuracağız. Olur mu?

Köylüler, dervişin kara kayayı taşıyacağına inanıyorlardı. Onun için, Ali'yi başlarından savmak istediler.

— Peki, dediler, söz veriyoruz. Kırk gün sonra derviş kara kayayı taşıyamazsa, biz evlerimizi taşıyacağız.

Sıska dervişi, köyün en güzel evinin en güzel odasına yerleştirdiler. O odanın kapısını, penceresini kapadılar.

Derviş, yumuşak döşekler üstünde yangeldi yattı.

Her sabah dervişe, sütler, kaymaklar, yağlar, ballar, çörekler, börekler verdiler. Her öğleyin,kızarmış tavuklar, etler, pilâvlar, hoşaflar, tatlılar verdiler. Her ikindi, fındık fıstık, ceviziçi, bademle üzüm verdiler. Akşamları, türlü yemekler, dolmalar, soğuk ayranlar bal şerbetleri verdiler. Daha da bunlardan başka dervişin canı her ne isterse verdiler. Ar.

Dervişin kaldığı evin yöresinde, büyük küçük bütün köylü, merakla bekleşiyordu.

Dervişin besiye çekilişi kırk gün olmuştu. Oturduğu evin önü kalabalıktı. Derviş, kırkbirinci gün dışarı çıkacaktı. Ama o sıska derviş yiye yiye öyle semirmiş, beslene beslene öyle şişmanlamıştı. ki, bir türlü evin kapısından sığamıyor, dışarı çıkamıyordu. Köylüler, dervişin elinden, kolundan tuttular. Onu çeke çeke zorla kapıdan çıkardılar. Derviş önde, köylüler arkada, kara kayanın dibine gittiler. Kara kayanın doruğu bulutlara ulaşıyordu.

Derviş, kara kayanın dibine çöktü. Sırtını kara kayaya dayadı. Köylülere şöyle dedi:

— Hadi bakalım, sırtıma yükleyin de alıp götüreyim kara kayayı.

Köylüler, kurnaz dervişin bu sözüne şaşıp kaldılar.

— Koskoca kayayı biz senin sırtına nasıl yükleyelim? dediler.

Derviş de onlara şöyle dedi:

— Siz sırtıma yüklemezseniz,ben nasıl taşırım kayayı? Ben sözümde duruyorum. Kayayı burdan başka yere taşıyacağım. Ama siz de sırtıma yükleyin.

Bütün köylü birlik oldu. Karakayayı dervişin sırtına yüklemeye çalıştılar. Kayayı ittiler, olmadı. Kayayı çektiler olmadı. Kayaya ip bağlayıp asıldılar, yine olmadı. Her ne yaptılarsa kayayı yerinden kıpırdatamadılar. Köylüler yorgunluktan ter içinde kalmışlardı.

Derviş onlara şöyle dedi:

— Gördünüz işte, benim hiç suçum yok. Artık gidiyorum. Hadi sağlıcakla kalın.

Derviş savuşup gidiyordu. Ona çok kızan köy çocukları, arkasından bağırıp dervişi kovaladılar. Derviş de koşa koşa kaçtı.

Ali yüksekçe bir taşın üstüne çıktı. Ordan köylülere şöyle dedi:

— Amcalarım! Dayılarım! Ağabeylerim! İşte gördünüz, derviş karakayayı taşıyamadı. Siz bize söz vermiştiniz. Derviş kayayı taşıyamazsa, biz evlerimizi kayanın öte yanına taşıyacaktık. Şimdi sözünüzde durmanız gerek. Haydi burdan taşınalım, kara kayanın öte yüzünde evlerimizi yeniden kuralım.

Bir yaşlı köylü:

— Biz buraya alışmışız, burdan başka bir yere gidemeyiz... dedi.

Ali de şöyle dedi:

— Siz burda birbirinize alışmışsınız. Kara kayanın öte yanına yine hep birlikte gideceğiz. Orası aydınlık. Orası ışıklı. Orası Geniş, güzel. Orda aydınlığa, ışığa güneşe kavuşacağız. Bizim köyümüze de güneş erkenden doğacak. Sabahları karnımız acıkınca "Doğ güneşim, doğ!" diye boşuboşuna yalvarmayacağız. Hem söz vermiştiniz. Derviş kara kayayı taşıyamazsa, evlerimizi taşırız, demiştiniz. Sözünüzü tutmalısınız.

Bütün çocuklar, Ali'yi alkışladılar.

Kayadibi köylüleri, ister istemez sözlerinde durdular. Hep birlikte, hep birden, eski evlerini yıkmaya sökmeye giriştiler. Köyün çocukları da sevinç içinde büyüklerine yardım ediyordu. Hele Ali sevinçten uçar gibi çalışıyordu.

Köylüler herşeylerini kara kayanın öte yüzüne taşıdılar. Türküler söyleyerek gülüşüp söyleşerek apaydınlık geniş alana evlerini yeniden kurdular. Yeni kurulan köyde bayram havası esiyordu. Davullar vuruluyor, tefler dövülüyor, zurnalar çalınıyordu. Köyün delikanlıları, kızları oynuyordu. Şurda horon tepiliyor, orda halay çekiliyordu.

Kara kayanın güneş alan bu yandaki yüzü ışılışıl parlıyordu. Artık o başı bulutlara varan ulu kayaya, kara kaya demediler, ak kaya dediler.

Yeni evlerinde uyandıkları ilk sabah köyün çocukları erkenden dışarı çıktılar. Yüzlerini güneşe çevirip, gözlerini kırpıştıra kırpıştıra sevinçle bağırıştılar:

— Doğ güneşim, doğ!

Çevreden yükselen güneş, ışıklarını köye serpti. Güneş de çocuklara gülümsüyordu.

Kayadibi köyü arkada kalmıştı. Yeni kurdukları köylerinin adını Kayaönü köyü koydular.

Resim : İsa Çelik

PEMBE PANTER

BANKA SOYGUNCUSU

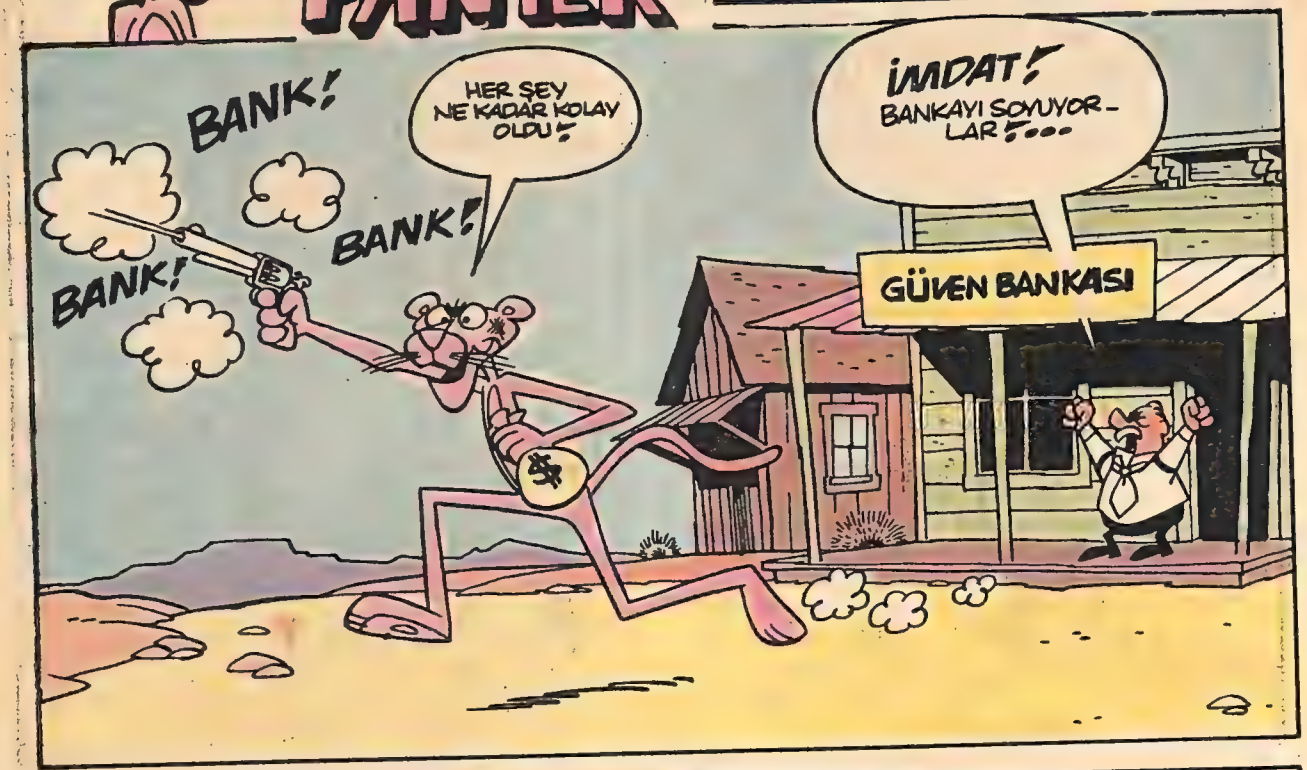

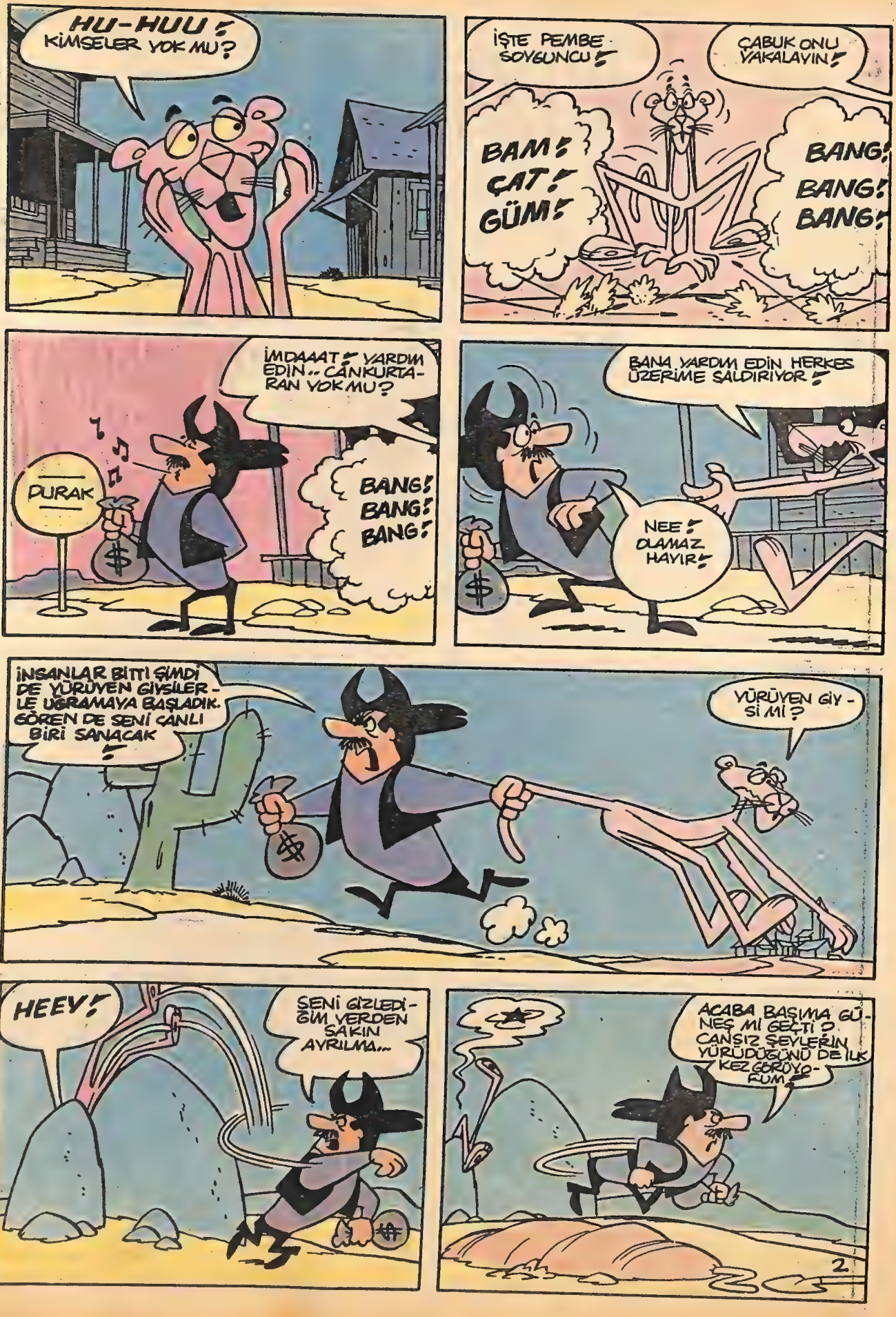
HU-HUU! KİMSELER YOK MU?
İŞTE PEMBE SOYGUNCU!
ÇABUK ONU YAKALAYIN!
BAM! ÇAT! GÜM!
BANG! BANG! BANG!
İMDAAAT! YARDIM EDİN.. CANKURTARAN YOK MU?
DURAK
BANG! BANG! BANG!
BANA YARDIM EDİN HERKES ÜZERİME SALDIRIYOR!
NEE! OLAMAZ. HAYIR!
İNSANLAR BİTTİ ŞİMDİ DE YÜRÜYEN GİYSİLERLE UĞRAMAYA BAŞLADIK. GÖREN DE SENİ CANLI BİRİ SANACAK!
YÜRÜYEN GİYSİ Mİ?
HEEY!
SENİ GİZLEDİĞİM YERDEN SAKIN AYRILMA...
ACABA BAŞIMA GÜNEŞ Mİ GEÇTİ? CANSIZ ŞEYLERİN YÜRÜDÜĞÜNÜ DE İLK KEZ GÖRÜYORUM!
2.

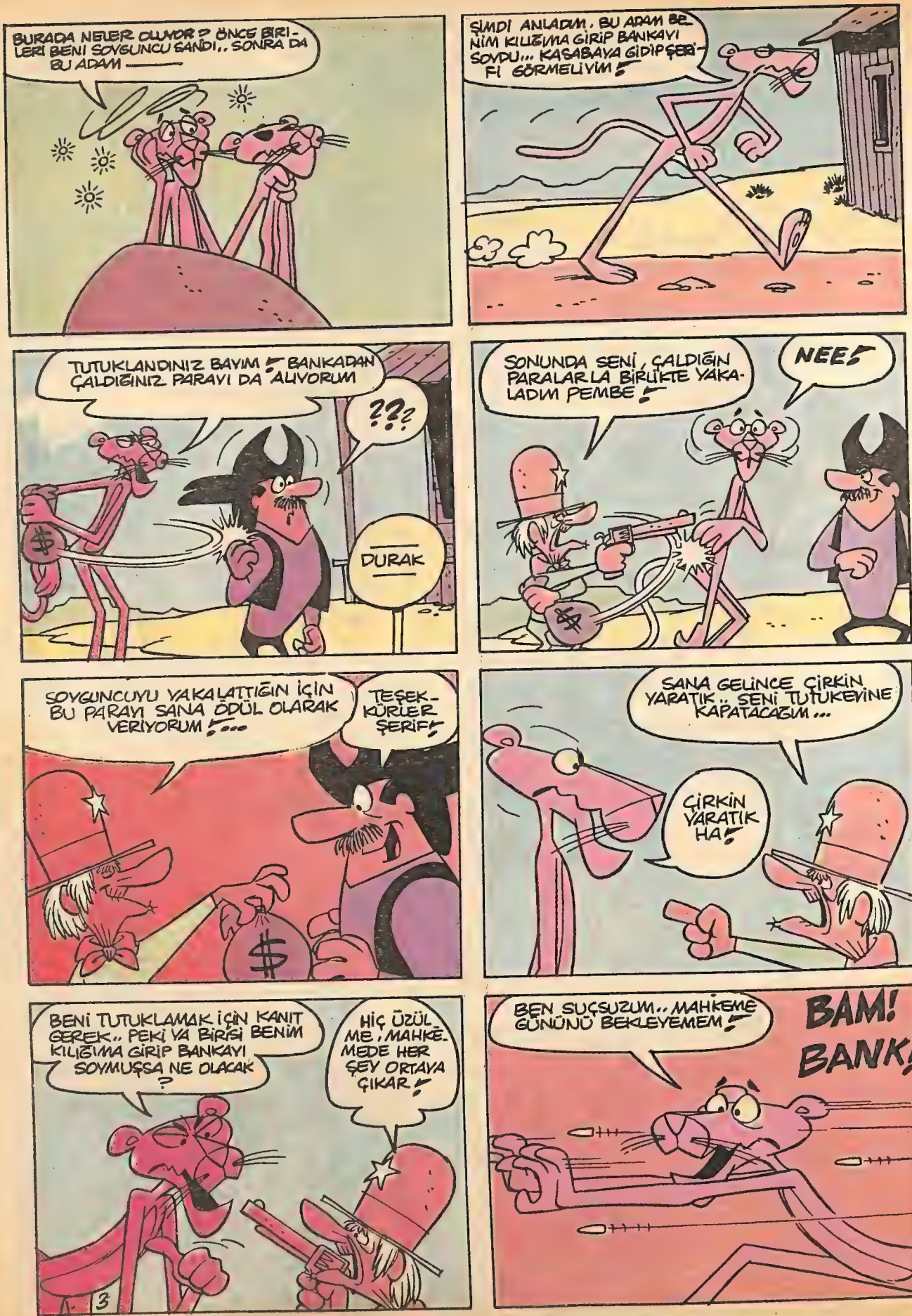
BURADA NELER OLUYOR? ÖNCE BİRİLERİ BENİ SOYGUNCU SANDI.. SONRA DA BU ADAM ——
ŞİMDİ ANLADIM. BU ADAM BENİM KILIĞIMA GİRİP BANKAYI SOYDU... KASABAYA GİDİP ŞERİFİ GÖRMELİYİM!
TUTUKLANDINIZ BAYIM! BANKADAN ÇALDIĞINIZ PARAYI DA ALIYORUM
??!
DURAK
SONUNDA SENİ, ÇALDIĞIN PARALARLA BİRLİKTE YAKALADIM PEMBE!
NEE!
SOYGUNCUYU YAKALATTIĞIN İÇİN BU PARAYI SANA ÖDÜL OLARAK VERİYORUM!...
TEŞEKKÜRLER ŞERİF!
SANA GELİNCE ÇİRKİN YARATIK.. SENİ TUTUKEVİNE KAPATACAĞIM...
ÇİRKİN YARATIK HA!
BENİ TUTUKLAMAK İÇİN KANIT GEREK.. PEKİ YA BİRİSİ BENİM KILIĞIMA GİRİP BANKAYI SOYMUŞSA NE OLACAK?
HİÇ ÜZÜLME, MAHKEMEDE HER ŞEY ORTAYA ÇIKAR!
BEN SUÇSUZUM.. MAHKEME GÜNÜNÜ BEKLEYEMEM!
BAM! BANK!

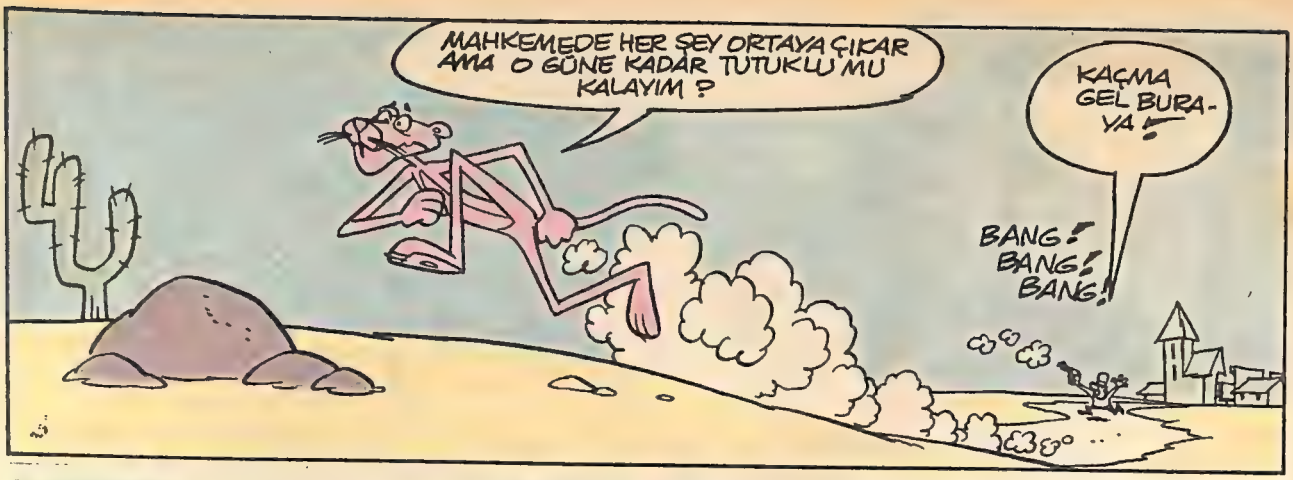
MAHKEMEDE HER ŞEY ORTAYA ÇIKAR AMA O GÜNE KADAR TUTUKLU MU KALAYIM ?
KAÇMA GEL BURAYA !
BANG ! BANG ! BANG !

DÜŞÜNÜYORUM DA — BELKİ PEMBE PANTER HAKLIYDI.. GERÇEĞİ SÖYLÜYORDU !

ÖRNEĞİN BİRİSİ ONUN GİYSİSİNİ GİYİP, KASABANIN BANKASINI SOYMUŞ OLABİLİR...
NE OLACAK ŞİMDİ..

ÖDÜL OLARAK SANA VERDİĞİM PARAYI GERİYE VERMEN GEREK !
SİZ AKLINIZI KAÇIRDINIZ GALİBA ? GERÇEK Mİ BU ?

ÖZÜR DİLERİM... ŞİZE BU PARAYI VEREMEM ŞERİF ! HA UNUTMADAN DA SÖYLEYEYİM... KASABANIN BANKASINI BEN SOYDUM...

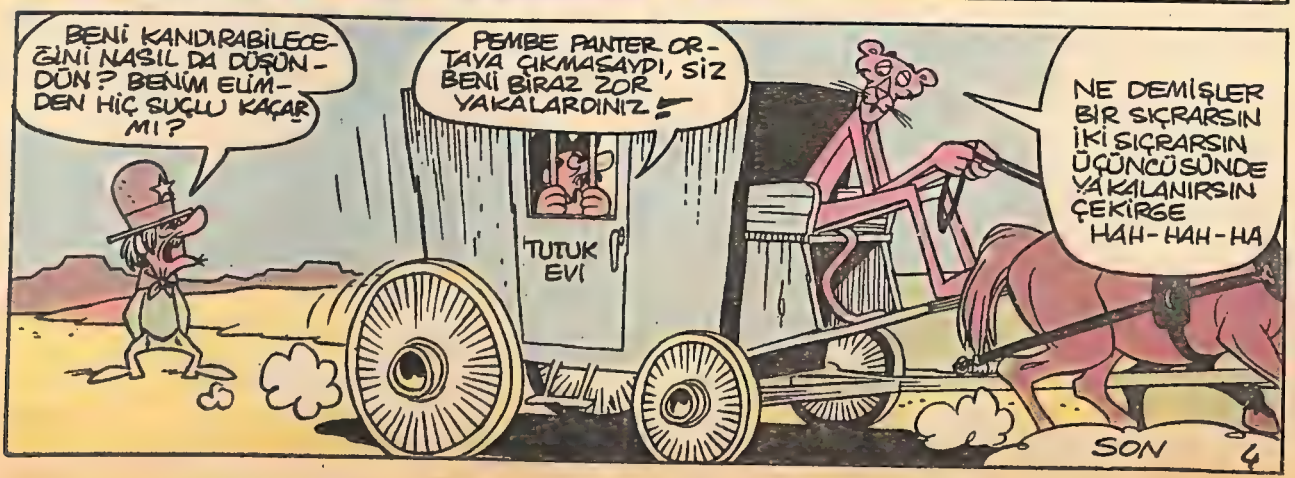
BENİ KANDIRABİLECEĞİNİ NASIL DA DÜŞÜNDÜN ? BENİM ELİMDEN HİÇ SUÇLU KAÇAR MI ?
PEMBE PANTER ORTAYA ÇIKMASAYDI, SİZ BENİ BİRAZ ZOR YAKALARDINIZ !
TUTUK EVİ
NE DEMİŞLER BİR SIÇRARSIN İKİ SIÇRARSIN ÜÇÜNCÜSÜNDE YAKALANIRSIN ÇEKİRGE HAH-HAH-HA
SON 4

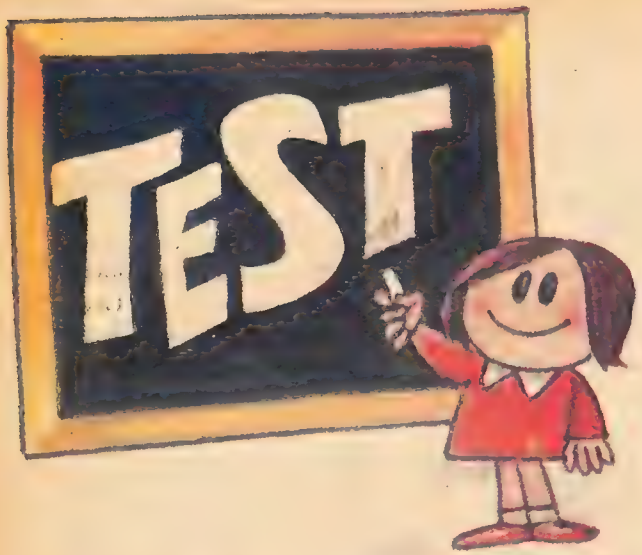

İLK SINAVINIZI BİZ YAPIYORUZ

100 OKURUMUZA ARMAĞAN

Armağanlı test sorularımızı sürdürüyoruz, sevgili okurlar. Bu soruları dikkatle okuyun. Her sorunun altında dört cevap verilmiştir. Cevapların sadece biri doğrudur. Doğru olduğuna inandığınız cevabı işaretleyin ve derginizi saklayın.

Onuncu sayımızda bir "cevap fişi" yayımlayacağız. Bütün test sorularının doğru cevaplarını bu fişte işaretleyecek ve bize göndereceksiniz. (Cevaplarınızı şimdi göndermeyin; onuncu sayımızdaki fişi bekleyin.) En yüksek puanı tutturan okurlarımız arasında kura çekecek, 20 kişiye 1600'er lira değerinde birer "Evrim Zeka Laboratuarı". 10 kişiye 5'er, 70 kişiye de birer ciltli kitap armağan edeceğiz.

(108—113. sorular aşağıdaki parçaya göre cevaplandırılacaktır.)

Emerson şöyle der: "Bugün en önemli şeyin hiç kimse tarafından aldatılmak olduğunu sanırsın. Ama hayatının güneşi asıl senin hiç kimseyi aldatmamağa çalıştığın gün doğacaktır." Pazardaki satıcıya "Hesabınız yanlış, benden az para aldınız!..." demek, bugün için tuhaf bir şeydir.

Hepimiz kendi hesaplarımızla aldanmamak için uğraşıyoruz, bu yüzden o güneşli gün henüz doğmuş değil.

İnce hesaplı olmak, sorumluluğu doğru hesaplamak, gerekirse kendine kıyabilmek demektir. Bu hesabı insan yalnız hesap yapması gereken yerde değil, her şeyde, bir şey alırken, bir şey verirken, sorumluyken, haklıyken, iyilik ederken, teşekkür ederken her yerde ve her zaman yapabilmelidir. Hesabı çok kuvvetli olanlar bile bazı rakamlarda yanlışlık yapabilirler.

Bir insanın ruhundaki soyluluk teşekkür etme yeteneğiyle anlaşılır. Teşekkür ruhtan gelen bir sorumluluk duygusudur, tıpkı topraktan çıkan çiçek gibi.

İçimizde sorumluluk duygularının yeniden canlanması, küllenen bir ateşin yeniden yanmasıdır. Sorumluluk duygusunun ölmesi, her şeye boş vermek, görevlere yan çizmek, anlaşmaları bozmak; bozduğu bir işi düzeltmeğe aldırmamak ise ruhen çökmek, ihtiyarlamak demektir. Rahatlığı böyle yan çizmede, boş vermede bulan bir insan, kendi kuyusunu kendi kazdığının, yırttığı boş verdiği şeylerle toplum nazarında neler yitirdiğinin farkında bile değildir.

108. Sabunu iyi köpürtmeyen kireçli sert suları yumuşatmak için hangi madde kullanılır?
- (A) Şap
- (B) Soda
- (C) Klor
- (D) Çamaşır suyu

109. Yazara göre hayatımızın güneşi ne zaman doğacaktır?
- (A) Herkesle iyi geçindiğimizde
- (B) Kimseyi aldatmadığımızda
- (C) Hesaplarımızı iyi yaptığımızda
- (D) Teşekkür etmeyi öğrendiğimizde

110. Parçaya göre "ince hesaplı olmak" sözüyle anlatılmak istenen nedir?
- (A) Sorumluluktan daima kaçınmak
- (B) Gerektiğinde kendi zararına bir sonucu ortaya çıkarabilmek.
- (C) Kendi sorunlarını yanlışsız çözebilecek yetenekte olmak
- (D) Hiç kimse tarafından aldatılmadığını bilmek.

111. Yazar, kişide sorumluluk duygusunun uyanmasını aşağıdakilerden hangisine benzetmiştir?
- (A) Topraktan çıkan çiçeğe
- (B) Pazarda uyarılan satıcıya
- (C) Güneşli bir günün doğmasına
- (D) Küllenen ateşin canlanmasına

112. Parçaya göre aşağıdakilerden hangisi kişiyi ruhen çökertir?
- (A) Sorumluluktan yoksun olmak
- (B) Toplumun gözünden düşmek
- (C) Başkalarınca aldatılmak
- (D) İnce hesaplı olmak

113. Bu yazının ana fikri, aşağıdakilerden hangisidir?
- (A) Sorumluluğu doğru hesaplamak, kişinin kendine kıyabilmesiyle mümkündür
- (B) Görevlere yan çizen, her şeye boş veren kişiler toplumun gözünden düşerler
- (C) İyi bir toplum düzeni, ancak kişiler birbirlerini aldatmadıklarında kurulabilir
- (D) Bugünün kişileri ince çıkar hesapları peşinde koşmaktadırlar

114. Göktürk İmparatorluğunun ikiye bölünme nedeni aşağıdakilerden hangisidir ?

(A) Kısa zamanda sınırların genişlemesi
(B) Çinlilerin Göktürkler üzerine baskı yapması
(C) Göktürk Hanı İstemi'nin Çinli'lere yenilmesi
(D) Göktürkler'de iç karışıklıkların çıkması

115. Ormanlar, insanlara aşağıdaki faydalardan hangisini sağlayamaz?

(A) Erozyonu önleme
(B) Bol su sağlama
(C) Depremleri önleme
(D) Enerji elde etme.

116. 3200 lira %4'ten 3 ayda kaç lira faiz getirir?

(A) 32
(B) 96
(C) 128
(D) 384

117. Aşağıdaki sözcüklerden hangisinin "eki" "büyük ünlü uyumu" kuralına göre değişerek sözcüğe ulaşmıştır?

(A) Bakacak
(B) Gelirken
(C) Bizimki
(D) Okuyor

118. Yunanistan, Osmanlı İmparatorluğundan hangi anlaşma ile ayrılmıştır ?

(A) Edirne
(B) Pasarofça
(C) Karlofça
(D) Küçük Kaynarca

119. Erol, parasının 4: 9'u ile tanesi 45 kuruştan 8 portakal satın aldığına göre, cebinde kalan para kaç kuruştur?

(A) 360
(B) 450
(C) 720
(D) 810

120. Yanan bir mum alevine tutulan porselen tabağın kenarında su damlalarının oluşması, mumda hangi maddenin bulunduğunu gösterir ?

(A) Karbon
(B) Oksijen
(C) Hidrojen
(D) Azot

121. Aşağıdaki cümlelerden hangisinde isim tamlaması vardır?

(A) İki otobüs yolda çarpıştı
(B) Kışın kırmızı kiremitleri kar kapattı
(C) Dalgalar, gemimizi enginlere sürükledi
(D) Sonbahar rüzgârı yaprakları döktü.

122. Aşağıdaki olaylardan hangisi Fatih Sultan Mehmet zamanında olmamıştır ?

(A) Sırbistan'ın ele geçirilmesi
(B) Karamanoğullarından Konya'nın alınması
(B) Mısır'ın ele geçirilmesi
(D) Eflâk ve Buğdan'ın alınması.

EVRİM ZEKA LABORATUARI NEDİR?

Evrim Zeka Laboratuarı, oyun ile bilgiyi kaynaştıran, eğlendirerek öğreten 10 üniteden oluşmuştur; sizlere büyük bir çanta içinde sunulmaktadır. Geçen haftalarda bazı üniteleri tanıtmıştık. Her sayı bir ünite tanıtmayı sürdürüyoruz...

ÜSTÜN ZEKA OYUNU

Üstün Zekâ Oyunu, iki kişi ile oynanan eğlenceli, ama mantıklı düşünme yeteneklerini geliştiren ilginç bir oyundur. Oyunculardan biri, karşısındakine göstermeden renkli çivilerin dördünü seçip gizli bir şifre kurar. Karşısındaki oyuncunun, en çok altı aşamada gizli şifreyi çözmesi gerekiyor. Şifre ne kadar kısa zamanda çözülürse, kazanılan puan o kadar yüksek oluyor... Bu oyun, çağımızda mantığın rastlantıya üstün gelmesinin en güzel örneğini vermektedir. Yalnız sizlerin değil, büyüklerinizin de oynayabileceği bir oyun... Onlarla "maçlar" da yapabilirsiniz. Bu maçlar sırasında, mantıklı düşünme yeteneğiniz gelişecek.

Evet, sevgili çocuklar, gönderdiğiniz mektupların sayısı kabardıkça, içlerinden güzel olanlarının sayısı da artıyor.

Şunu da hemen belirteyim ki, çok güzel bulduğum halde buraya almadığım bazı fıkralarınız, daha önce çeşitli yerlerde yayımlanmış ve çok bilinen fıkralar olduğu içindir.

Bu haftaki ilk mektubumuz 10 yaşındaki Pınar Giritlioğlu arkadaşımızdan geliyor:

BEDAVA GELİRMİŞ

Bir kedi ile bir fare bir pastaneye gitmişlerdi. Garson onlara sordu:

— Ne istersiniz?

— Fare atıldı:

— Ben bir çikolatalı pasta istiyorum.

Garson kediye dönerek:

— Siz ne istersiniz? diye sordu.

Kedi :

— Ben bir şey istemem. Arkadaşım pastayı yesin, ben de onu yerim. Pasta bana bedavaya gelir.

Ben bu fıkrayı ilk kez duyuyorum, çok beğendim. Pınar kardeşimiz küçük yaşına karşın oldukça güzel anlatmış.

Bursa'dan Murat Özmener bir Nasrettin Hoca fıkrası anlatıyor:

KAZIN AYAĞI

Nasrettin Hoca binbir özenle karısına kızarttığı besili kazı, Timur'a vermek için saraya yollanır. Yolda giderken iştahı kabarır, önüne geçemez. Kazın bir butunu yer. Saraya gelince kazı Timur'a bu şekilde takdim eder. Kazın bir budunun eksik olduğunu gören Timur:

— Hoca, der, bu kazın öteki ayağı nerede?

Hoca hiç vaziyetini bozmadan:

— Bizim köyde bütün kazlar tek ayaklıdır sultanım, der.

Timur'un da bir ayağının aksak olduğunu anımsarsak, bu fıkranın güzelliği birkez daha ortaya çıkıyor.

Elimdeki mektubu iki kardeş yazmış. Metin ve Murat Çalışmış kardeşler. Fıkralarının adı:

ÇOBAN VE KOYUNLARI

Metin resim dersine hiç çalışmamıştı. Oysa o gün öğretmen "Çoban ve Koyunlar" adlı bir resim ödevi vermişti. Sıra Metin'e geldi. Öğretmen:

— Metin, resmini göster, dedi.

Metin bomboş bir kağıdı öğretmene götürdü. Öğretmen Metin'in gösterdiği kâğıda bakarak:

— Çoban ve koyunlar nerede? dedi.

Metin:

— Çoban ve koyunlar sise kapılmışlar, efendim.

Birol Özgüner adlı arkadaşımızın fıkrası da şöyle :

BÜRO MU KURACAKTIM?

Zengin bir hanım yolun üstündeki dilenen adama:

— Ben sokaktayken kimseye para vermem, demiş.

Dilenci de buna karşılık:

— Senin için bir de büro mu kuracaktık? demiş.

İstanbul Levent'ten Can Gökşin adlı kardeşimiz de bir Nasrettin Hoca fıkrası anlatmış bizlere:

O KADAR DEĞİLİM

Nasrettin Hoca bir gün değirmene buğday götürülür. Orada bulunan buğday çuvallarından avucuna buğdayları doldurup kendi çuvalına koymaya başlar.

Bunu gören değirmenci:

— Heeey ne yapıyorsun be adam? deyince Hoca:

— Canım, ben bir budala adamım, aklıma geleni yaparım, der.

Değirmenci:

— Budala isen neden kendi çuvalındaki buğdayları başkasının çuvalına doldurmuyorsun? demesi üzerine Hoca gülerek:

— Canım o kadar da budala değilim, yanıtını verir.

Bu hafta gelen mektupların içinde sizin de dikkatinizi çektiyse, iki Nasrettin Hoca fıkrası yayımladık.

Biliyorum ki hemen tümünüz Nasrettin Hoca'yı tanır ve seversiniz. Zaten onu tüm dünya tanıyor. Fıkraları, nükteleri dünyanın çeşitli dillerine çevrilmiş Hocamızın ünü, Türk Mizahı'nın da ne denli güçlü olduğunu kanıtlar.

Nasrettin Hoca için anlatmak istediklerimizi buraya sığdırmaya olanak yok.

Kızım Elif'e:

— Haydi bakalım, dedim, bana bir kaç tane Nasrettin Hoca fıkrası anlatta yazalım.

— Bir dakika babacığım, dedi, odasına gitti, az sonra kitaplığından aldığı "Nasrettin Hoca Fıkraları"ndan bana şu fıkrayı okudu:

HOCA İLE HIRSIZ

Hocanın ahırına hırsız girer ve ahırında uyuklayan eşeğini çalar.

Hoca sabah uyandığında bir de bakar ki eşeği yerinde yok. Hoca başlar bağırıp çağırmaya. Konu komşu toplanır Hoca'nın etrafına. Biri:

— Hoca, asıl suç sende, şu kapıya bir kilit bile koymamışsın doğru dürüst.

Bir başkası:

— Şu ahıra iyi bir kapı taktırsaydın ya Hoca.

Bir diğer komşusu:

— Eşeğin anırmasını da mı duymadın Hoca, amma da ağır uykun varmış haa.

Hoca bakar ki onu teselli edecekleri yerde azarlıyorlar:

— İnsaf edin a komşular, der, tüm suçu bana yüklediniz, eşeği çalıp giden hırsızın hiç mi suçu yok yani?

Bu haftalık da bu kadar sevgili çocuklar. Yakında tatiliniz bitiyor, yeniden okullarınıza dönüyorsunuz. Fırsat buldukça, okulda başınızdan geçen olayları da bana yazmayı unutmayın sakın.

Bu haftalık da hoşça kalın...

Johanna Spyri

DÜŞLER GÖLÜ

Johanna Spyri

Johanna Spyri, ya da genç kızlık adıyla Johanna Heusser, 1829 yılında İsviçre'de. Zürih kentinin yakınlarında bulunan Hirzel köyünde doğdu. Altı kardeştiler. Babaları bir köy doktoruydu.

Johanna, çocukluğunu açık havada, kır çiçekleri ve keçiler arasında geçirdi. Büyüyünce, Bernhard Spyri adlı genç bir avukatla evlendi. Zürih'e taşınıp orada yaşamaya başladılar.

Johanna, ilk yazılarını Zürih'te yazdı. Yazılarından kazandığı geliri Fransa-Prusya savaşının yaralılarına veriyordu. Önce, çocuklar için kısa öyküler yayımladı. 1880'de ise, dev yapıtı, "Heidi" basıldı.

"Heidi" gerçekten büyük başarı kazandı. On yıl içinde on üç kere basıldı. 1884'de İngilizceye çevrildi; İngiltere ve Amerika'da da aynı başarıya ulaştı. Daha sonra bir çok ülkede yayımlandı.

Johanna Spyri, "Heidi"den sonra başka kitaplar da yazdı. Bunlardan biri "Düşler Ülkesi"dir. Çocukların, özellikle kızların en sevdikleri yazarlardan biri olan sanatçı, 1901 yılında Zürih'te öldü.

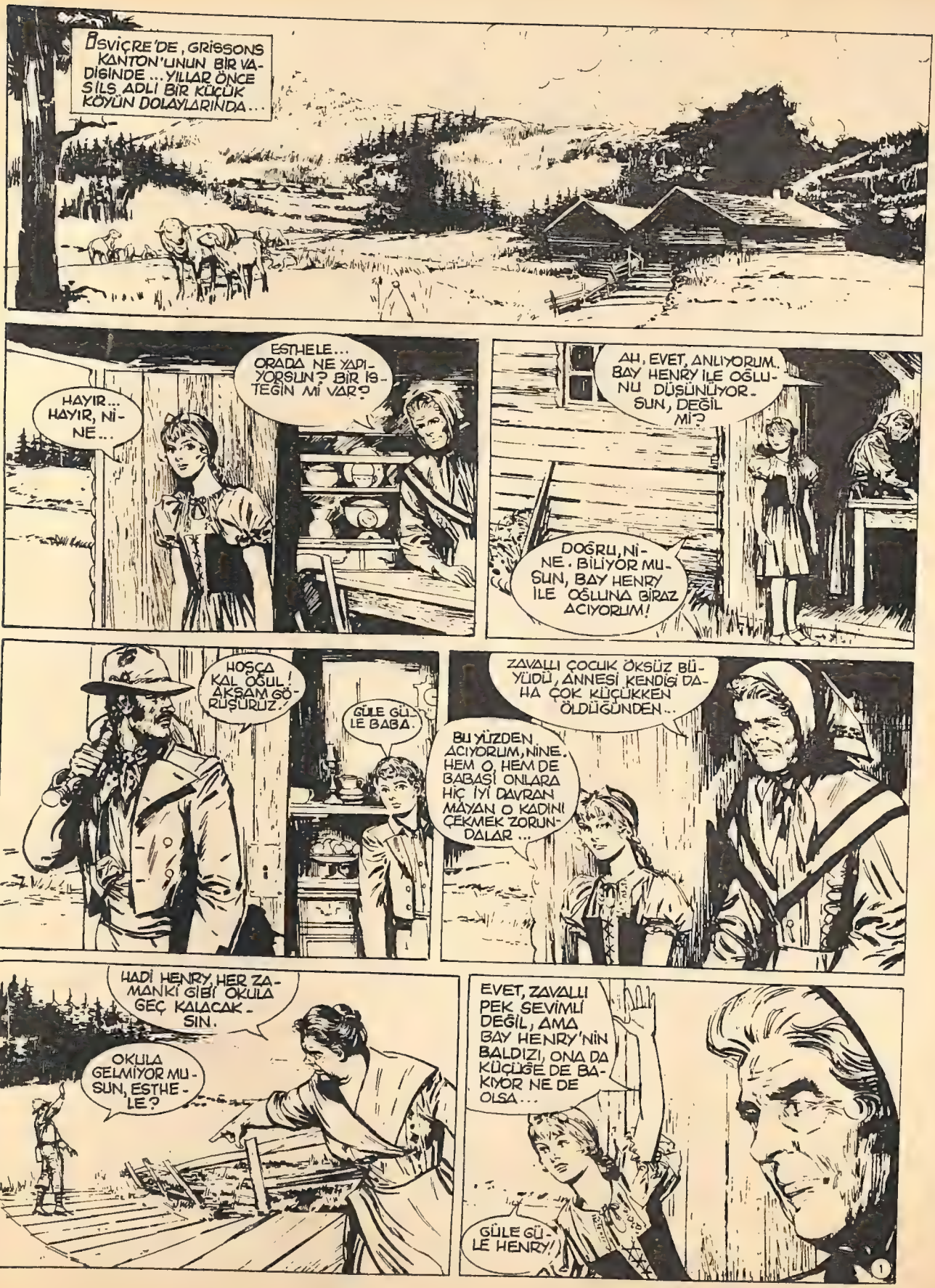
İSVİÇRE'DE, GRİSSONS KANTON'UNUN BİR VADİSİNDE... YILLAR ÖNCE SİLS ADLI BİR KÜÇÜK KÖYÜN DOLAYLARINDA...
ESTHELE... ORADA NE YAPIYORSUN? BİR İSTEĞİN Mİ VAR?
HAYIR... HAYIR, NİNE...
AH, EVET, ANLIYORUM. BAY HENRY İLE OĞLUNU DÜŞÜNÜYORSUN, DEĞİL Mİ?
DOĞRU, NİNE. BİLİYOR MUSUN, BAY HENRY İLE OĞLUNA BİRAZ ACIYORUM!
HOŞÇA KAL OĞUL! AKŞAM GÖRÜŞÜRÜZ.
GÜLE GÜLE BABA.
ZAVALLI ÇOCUK ÖKSÜZ BÜYÜDÜ, ANNESİ KENDİSİ DAHA ÇOK KÜÇÜKKEN ÖLDÜĞÜNDEN...
BU YÜZDEN ACIYORUM, NİNE. HEM O, HEM DE BABASI ONLARA HİÇ İYİ DAVRANMAYAN O KADINI ÇEKMEK ZORUNDALAR...
HADİ HENRY, HER ZAMANKİ GİBİ OKULA GEÇ KALACAKSIN.
OKULA GELMİYOR MUSUN, ESTHELE?
EVET, ZAVALLI PEK SEVİMLİ DEĞİL, AMA BAY HENRY'NİN BALDIZI, ONA DA KÜÇÜĞE DE BAKIYOR NE DE OLSA...
GÜLE GÜLE HENRY!

ANIMSADIĞI KADAR HENRY'NİN TÜM ANILARINDA ESTHELE'İN TATLI YÜZÜ HER ZAMAN ONA YAKINDI...
ZAVALLI ÖKSÜZ OĞLANIN ŞANSINA BAK Kİ ÇOCUKKEN YEĞENİMİN NEŞESİYLE AVUNABİLDİ!
YARIN GÖLE GİDER MİYİZ, ESTHELE?
Schule
GİDERİZ, HENRY!
HENRY TREVILLO'NUN KÜÇÜK DÜNYASI BUYDU İŞTE: OKUL, ESTHELE VE ADETA TAPTIĞI BABASI... BİR GECE BABA EVE DÖNDÜĞÜNDE...
BİLİYOR MUSUN BABA, BÜYÜK OLMAK İSTERDİM, MADENDE ÇALIŞMAMAN İÇİN..KORKUNÇ BİR ÇALIŞMA OLMALI...
AH, İNSAN HER ŞEYE ALIŞIR HENRY OĞLUM...
HADİ KESİN PALAVRAYI, YEMEĞİNİZİ YİYİN GEÇ OLDU!
BAK NE GETİRDİM SANA...GÜZEL Mİ?
BİR ARMONİKA!
İYİ ÇALIYORSUN, OĞUL. MÜZİK İÇİN YETENEKLİ BİR KULAĞIN VAR, DERS ALABİLSEYDİN...
DAHA NELER, TAVERNA YA DÖNDÜ BU RASI... BRR!
PAZAR VE BAYRAM GÜNLERİNİ HENRY BABASI İLE BİRLİKTE GEÇİRİYORDU...
KEŞKE SENİN GİBİ ÇALABİLSEYDİM, BABA!
YA DA KOMŞUSU ESTHELE İLE...
HADİ, NİNENİN MASALLARINDAN BİR TANE DAHA ANLATSANA BANA...
HENRY İÇİN UNUTULMAZ BİR GÜNDE BABASI EVE, KÜÇÜK İÇİN OLAĞANÜSTÜ BİR ARMAĞAN GETİRDİ...
BİR KEMAN, ŞAHANE, BABA!
2

ŞİMDİ PARMAKLARINI NEREYE KOYACAĞINI İYİ EZBERLE. TAMAM, HARİKA...
AL SANA, BİR BU EKSİKTİ!.
YETER ARTIK, BALDIZ... MUTFAĞINA DÖN...
HADİ OĞUL, BİR KEZ DAHA TEKRARLA, ÖĞRENECEKSİN.
O GÜNDEN SONRA HENRY, KÜÇÜK PARÇALAR ÇALABİLMEK İÇİN, DURMADAN ÇALIŞTI...
"BİR GECE... PESCHIERA'DA...
PESCHIERA... DOĞDUĞUN KENT DEĞİL Mİ, HENRY?
EVET, ESTHELE, ÇOK GÜZEL BİR GÖLÜN KIYISINDA. AİLEM ORADA YAŞIYORDU. ANNEM ÖLDÜKTEN SONRA BABAMLA İSVİÇRE'YE YERLEŞTİK.
KEMAN, BABANIN BİR ARKADAŞINA AİTTİ VE GÜNÜN BİRİNDE ORTADAN KAYBOLDU..
ÜZÜLME OĞLUM, GERİ VERMEK ZORUNDAYIM AMA BİR GÜN SENİN DE OLACAK, SÖZ...
GÜNÜN BİRİNDE HENRY OKUL ÖĞRETMENİNİN BİR KEMANİ OLDUĞUNU ÖĞRENDİ..
BİR ŞEY SORMAK İSTİYORUM, BAYIM. SİZİNKİNE BENZER BİR KEMANIN FİYATI NEDİR?
ŞEY.., BELLİ OLMAZ, OĞUL. NEDEN SORDUN? SEN KEMAN ÇALMASINI, BİLMEZSİN Kİ!
GEL, HENRY, GEL... ESKİ KEMANIMI GÖRMEK İSTİYORSAN GÖSTERİRİM. ÇIKAR ONU DOLAPTAN, JEANNE!
PEKİ, BAYIM.
3

HENRY ÖĞRETMENİNDEN ÇALMAK İÇİN İZİN İSTEDİ...
VAY... VAY HENRY! ÇALMAYI KİM ÖĞRETTİ SANA?
BABAM, BAYIM.. NE Kİ SALT DUYDUĞUNUZ PARÇAYI BİLİYORUM.
BİLİYOR MUSUN HENRY, ÖYLE SANIYORUM Kİ İYİ BİR KEMANÇI OLACAKSIN. ARZU ETTİĞİNDE BANA GEL, MÜZİK DERSİ VEREYİM SANA...
VE BİRAZ SONRA HENRY EVİN YOLUNU TUTTUĞUNDA..
NEDİR BU KALABALIK? ANLAMIYORUM...
HENRY! NEREDE İDİN? ÇABUK GEL!
NE VAR, ESTHELE?
BABAN... MADENDEN AĞIR YARALI ÇIKARDILAR!
AMAN TANRIM!
BABA!..
ARTIK ONUN İÇİN BİR ŞEY YAPAMAYIZ.. NE YAZIK.. YALNIZ.. YALNIZ RUHU İÇİN DUA EDEBİLİRİZ, HENRY.

KÖTÜ BİR KAZA OLDU, HENRY. ŞİMDİ ERKEK OLDUĞUNU GÖSTERMELİSİN..
ERTESİ GÜN CENAZE TÖRENİNİN BİTİMİNDE...
BABANIN BELGELERİNE GÖRE SİZ PESCHİERA'DAN GELMİŞSİNİZ, İTALYA'DAN. SEN, GARDA GÖLÜNÜN KIYILARINDA OLAN PESCHİERA'DA DOĞMUŞSUN..
ACINI ANLIYORUM, HENRY OĞLUM, AMA METİN OLMALISIN. NE DÜŞÜNÜYORSUN BAKALIM?
DEMİN SÖYLEDİĞİNİZİ EFENDİM. PESCHİERA'YI...
VE DE SÖZÜNÜ ETTİĞİNİZ GARDA GÖLÜNÜ. ADINI UNUTMUŞTUM AMA BİLİYORUM Kİ, BEN KÜÇÜKKEN, ANNEM BENİ KIYIDA GEZDİRİYORDU...
O GÜNDEN SONRA İLK ÇOCUKLUĞUNUN ANILARI HENRY TREVILLO'NUN BELLEĞİNDE TAZELENDİ...
ANLIYOR MUSUN ESTHELE, SANA SÖZÜNÜ ETTİĞİM O GÖL GARDA İMİŞ. ANNEMİN DOĞUP ÖLDÜĞÜ KENTE YAKIN.
HEY, HENRY! OKULA GİTMEK İÇİN NE BEKLİYORSUN? HER ZAMANKİ GİBİ GEÇ KALACAKSIN!
HENRY'NİN GELECEĞİ İÇİN KAYGILANAN ÖĞRETMEN GÜNÜN BİRİNDE ESTHELE'İN NİNESİNE UĞRADI...
EVET, HENRY'NİN BABASI, EŞİNİ BURADA, SİLS'TE TANIDI... KÖYÜN EN GÜZEL KIZIYDI VE KISA SÜREDE EVLENDİLER...
5

TREVILLO İYİ İNSANDI AMA İŞSİZDİ VE GENÇ EŞİNE ÜLKESİ OLAN İTALYA'YA DÖNMEYİ ÖNERDİ.

EVET, PESCHIERA'DA BİR EVİM, BİR DE TARLAM VAR. PEK VERİMLİ SAYILMAZ AMA BURADAN DAHA RAHAT YAŞAYABİLİRİZ...

ARZUN BU İSE, SEVGİLİ HENRY, PESCHIERA YA GİDECEĞİZ.

GENÇ EVLİLER AYRILINCA GELİNİN ANNESİ ÇOK ÜZÜLDÜ...

KÜÇÜK HENRY PESCHIERA'DA DOĞDU, ANNESİ İSE BİR SÜRE SONRA ÖLDÜ. DUL KALAN TREVILLO DA ÇOCUKLA BURAYA DÖNDÜ..

O ZAMAN DAN BERİ DE BURADA YAŞIYORLAR...

ÖLDÜĞÜNE ÜZÜLDÜM, HENRY. SANA VE OĞLUNA VEREBİLECEĞİM TEK ŞEY EVİMDE BİR YERDİR..

BENDEN BAŞKA BİR İSTEKTE BULUNMAYIN...

TREVILLO KABULETTİ VE YERLEŞTİLER. BİLDİKLERİM BU KADAR...

ZAVALLI HENRY, EN ÇOK GEREKSİNDİĞİ ANDA BABASIZ KALDI...

TREVILLO PESCHIERA'DA BİR EV VE TARLAYA SAHİPTİ DEDİNİZ. PEKİ NE YAPTI ONLAR?

ÇOK ŞANSSIZ BİR İNSANDI, DEDİM YA... OLA Kİ OĞLU İLE BURAYA DÖNMEDEN SATMIŞTIR...

İKİ HAFTA SONRA YAŞLI ÖĞRETMEN AĞIR HASTALANDI..

KOŞ, JEANNE, KOŞ... ESTHELE'İN NİNESİNİ BURAYA GETİR.

6

NE OLUYOR, JEANNE?
ÖLÜYOR, ÖĞRETMEN ÖLÜYOR!
TANRIM!
ESTHELE'İN NİNESİ HASTANIN YANINA VARINCA...
O DOLABIN ÜZERİNDE BULUNAN KEMANI ALIN...
BUNU... BUNU BENİM ADIMA HENRY'YE VERİN, BİR ANI OLARAK. DEYİN Kİ ÇALMASINI ÖĞRENSİN. BENİM İÇİN ÇALSIN.
İKİ GÜN SONRA ÖĞRETMEN ÖLDÜ...
ÇOK ÜZÜLDÜĞÜNÜ BİLİYORUM, HENRY.
FARKINDA MISIN, ESTHELE? BİRKAÇ HAFTA İÇİNDE HEM BABAM, HEM ÖĞRETMENİM ÖLDÜ...
CENAZEDEN SONRA ESTHELE DEDİ Kİ...
HADİ, KENDİNE GEL! BİRAZ KEMAN ÇALSANA. SEVGİLİ ÖĞRETMENİMİZİN ANISI İÇİN YAPABİLECEĞİN EN GÜZEL ŞEY...
HER DEFASINDA DAHA İYİ ÇALIYORSUN, HENRY... İNANILMAZ ŞEY...
7

YETER, HENRY! KES ŞU MÜZİĞİ DE YEMEĞİ HAZIRLAMAMA YARDIM ET.
BANA BAK, KENDİNİ BİR BEYZADE Mİ SANDIN? SENİN YAŞTA OLUP ÇALIŞANLAR VAR...
ÖYLE Mİ ÇARESİNE BAKARIZ...
ERTESİ SABAH CLARA ONU UYANDIRMAYA GELİNCE...
NE? ANLAYAMADIM...
GALİBA BURADA UYUMADI...
BÜTÜN GÜN ONU BOŞUNA SİLS'TE VE DOLAYLARINDA ARADILAR...
HİÇ BİR İZ YOK. TANRI VERE DE BAŞINA BİR KAZA GELMİŞ OLMASA!
NE DEMEK İSTİYORSUN, BABA?
BİLMEM LÂZIM...BELKİ DAĞLARA ÇIKTI! ORANIN TEHLİKELİ BÖLGELERİ VARDIR!..
HAYIR, BABA, HAYIR! ONA BİR ŞEY OLAMAZ! OLAMAZ!
BİRÇOK KOMŞU DAĞLARA ÇIKIP HER YERİ TARADILAR...BOŞUNA.
ÇOCUKTAN HİÇBİR İZ YOK!
ÖYLE GÖRÜNÜYOR Kİ BİR UÇURUMA YUVARLANDI. BAŞKA BİR DURUM OLAMAZ.
AMA ESTHELE HENRY'NİN YAŞADIĞINA KESİNLİKLE İNANIYORDU...
ACABA NEDEN ANSIZIN ORTADAN YOK OLDU?
8

BUNU HİÇBİR ZAMAN ÖĞRENEMEYECEĞİZ.. NE Kİ BİR ŞEYDEN KUŞKUM YOK: HENRY YAŞIYOR..
CARLA'DAN KURTULMAK İÇİN KİMBİLİR NEREYE KAÇTI.?.
ESTHELE HAKLIYDI: OLAYLARI CARLA'NIN SÖZLERİNDEN SONRA İZLEYELİM...
BANA BAK, KENDİNİ BİR BEYZA DE Mİ SANDIN? SENİN YAŞTA OLUP ÇALIŞANLAR VAR!
ÖYLE Mİ? ÇARESİNE BAKARIZ.
YARIN İTALYA'YA GİDECEĞİM.
VE ERTESİ GÜN ŞAFAKTA...
ELVADA ESTHELE, BİR GÜN DÖNECEĞİM!
BİR ÇARESİNİ BULUP PESCHİERA'YA VARMALIYIM. ANNEMİN BENİ KÜÇÜKKEN GEZDİRDİĞİ GÖLÜN KIYISINA. NE DE OLSA YURDUM ORASI!
POSTA ARABASINI MI BEKLİYORSUN, KÜÇÜK?
ŞEY.. HAYIR BAYIM... ÜCRETİ ÖDEMEK İÇİN PARAM YOK. ANLADINIZ MI?
9

NEREYE, KÜÇÜK DOSTUM?
PESCHIERA'YA.
VAY, KÜÇÜK.. ÇOK UZAK YER, İTALYA'DA .. HADİ, ATLA. KEMAN ÇALMASINI BİLİYORSAN YOLCULUĞUNU ÖDEMİŞ OLURSUN...
BİRKAÇ DAKİKA SONRA...
BRAVO!
YAŞA! YAŞA!
PESCHIERA'YA MI GİDİYORSUN, KÜÇÜK? BABAN ORADA MI KALIYOR?
BABAM ÖLDÜ, BAYIM.
O YOL BENİ COMO GÖLÜNE GÖTÜRÜR, KÜÇÜK. ORADAN KARŞI KIYIYA GEÇİP BERGAMO'YA VARIRSIN.. O KENTTEN DE RAHATÇA PESCHIERA'YA ULAŞABİLİRSİN...
HERŞEY İÇİN TEŞEKKÜRLER!
İYİ ŞANSLAR!
BİR SAAT SONRA HENRY KÜÇÜK BİR KENT'E VARDI...
İTALYA'YA GEÇEN GEMİ KAÇTA KALKIYOR?
İŞTE O... ACELE EDERSEN YETİŞEBİLİRSİN, KÜÇÜK...
ÇÖZÜN HALATLARI!
TANRIM, YA BİLETİ NASIL ÖDEYECEĞİM?
10

BUYURUN, YERLEŞİN VE KONTROL İÇİN BİLETLERİNİZİ HAZIRLAYIN.
TANRIM!
EVET, SIRADAN, SIRADAN..
BENİ DENİZE ATMAZLAR YA!
HENRY BİRDEN KAPTANLA GÖRÜŞMEYE KARAR VERDİ VE ONA KİŞİSEL DURUMUNU VE YOLCULUĞUNUN NEDENİNİ AÇIKLADI.
İŞTE BU KADAR BAYIM. YOL PARASINA KARŞILIK KEMAN ÇALMAYA HAZIRIM!
DOĞRUSU BÖYLE BİR OLAY İLE HİÇ KARŞILAŞMAMIŞTIM.. PEKİ OĞUL.. HADİ, BAŞLAYABİLİRSİN...
NASIL BULDUNUZ? GEMİMİN ÖZEL MÜZİĞİ BİLE VAR! AH, BAYANLAR BAYLAR, ŞU İTALYANLAR YOK MU...
BÖYLECE HEM BİLETİNİ ÖDEYEBİLDİ, HEM...
ÜNLÜ BİR KEMANCI OLACAKSIN, OĞUL.
AL, İTALYAN, HAK ETTİN!
TEŞEKKÜRLER BAYIN.
İYİ ŞANSLAR, VATANDAŞ. BURADAN BERGAMO TRENİNE BİNİP PESCHİERA'YA VARIRSIN...
ÇOK TEŞEKKÜRLER, KAPTAN!
HENRY TREN İSTASYONUNA GELDİ VE BİRAZ SONRA...
GEMİDE TOPLADIKLARIMLA HEM TREN BİLETİNİ ALABİLDİM, HEM DE BİRAZ PARAM KALDI...
ŞİMDİLİK ŞANSIM İYİ GİTTİ.
11

ÜÇ SAAT SONRA TREN BERGAMO'YA VARDI...
PESCHİERA YOLU NE YANDA?
EPEY YÜRÜYECEKSİN, KÜÇÜK... PESCHİERA O YANDA, DOSDOĞRU GİT...
O YOLDAN İLERLERKEN HENRY TREVILLO, KALBİNİN DAHA HIZLI ATTIĞINI FARK ETTİ...
BİRAZDAN ÇOCUKLUĞUMUN GÖLÜNÜ GÖRECEĞİM.
BURALARI ANIMSIYORUM..ANNEMLE BİRLİKTE BURADA GEZDİĞİMİZİ ANIMSIYORUM.
BİRDEN, YOLU DÖNERKEN...
GÖL!..
EVET, BAMBİNO.. GARDA GÖLÜ, İTALYA'NIN EN GÜZEL GÖLÜ..
O HALDE PESCHİERA... PEK UZAK OLMAMALI DEĞİL Mİ?
EVET, KÜÇÜK, İLERDE.. BEŞ DAKİKA SONRA KİLİSENİN KULESİNİ GÖRECEKSİN.
PESCHİERA... PESCHİERA BU!
12

BURALARI ANIMSIYORUM... ANNEMLE BURAYA GELDİĞİMİZİ ANIMSIYORUM.

ÇOCUKLUK ANILARININ ETKİSİ ALTINDA HENRY KENTE GİRDİ VE BİR ÖNSEZİ İLE BİR EVE YAKLAŞTI...
VAY, BİR ÇALGICI! HADİ KÜÇÜK, ÇAL KEMANINI!

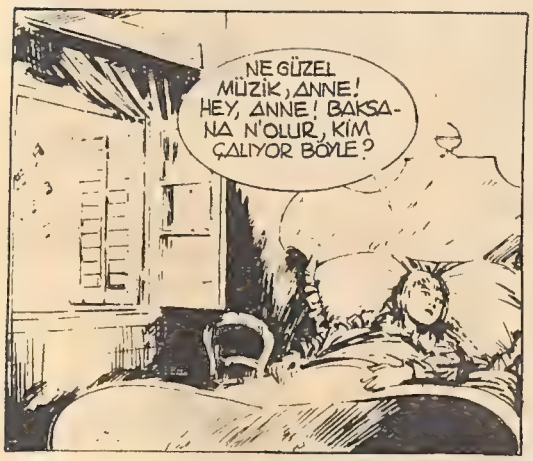
NE GÜZEL MÜZİK, ANNE! HEY, ANNE! BAKSANA N'OLUR, KİM ÇALIYOR BÖYLE?

KİM BU ÇOCUK, MARIO?
BİLMİYORUM, BAYAN MENOTTI. EVE İSRARLA BAKIYORDU, BEN DE ÇALMASINI İSTEDİM.
GÜNAYDIN, BAYAN.

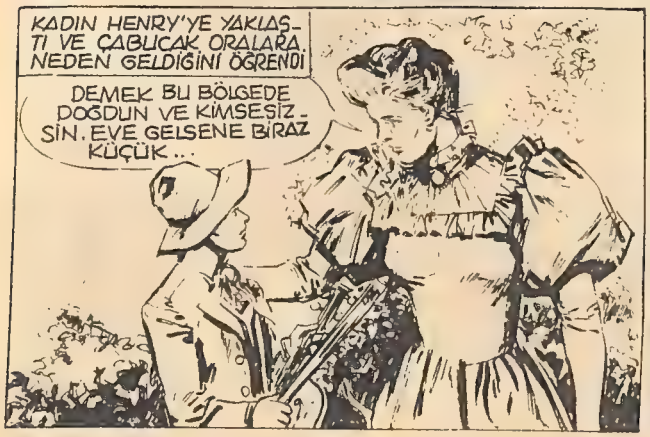
KADIN HENRY'YE YAKLAŞTI VE ÇABUCAK ORALARA, NEDEN GELDİĞİNİ ÖĞRENDİ
DEMEK BU BÖLGEDE DOĞDUN VE KİMSESİZSİN. EVE GELSENE BİRAZ KÜÇÜK...

ÇOCUK PESCHİERA'DA DOĞDUĞUNU SÖYLEMEMİŞTİ KADINA.. BİRAZ SONRA..
NEDEN KEMAN ÇALMIYORSUN? MÜZİĞİN ÇOK HOŞUMA GİTTİ..
OĞLUM SİLVİO BU, HENRY O DA BABASIZ...
ZAVALLI ÇOCUK, SAKATMIŞ..
13

HENRY'Yİ HANA GÖTÜR. HANCI KADINA DE Kİ, ONA BİR YER VERSİN.. BEN ÖDEYECEĞİM...
BAŞÜSTÜNE, BAYAN.
BEN KARAR VERİNCEYE DEK ORADA KALACAKSIN, HENRY. UŞAĞIMIZ MARİO SENİ GÖTÜRECEK..
SAĞ OLUN, BAYAN... BU İYİLİĞİNİZİ NASIL ÖDEYECEĞİMİ BİLMİYORUM.
BİRAZ SONRA..
BİZİMLE KALMASI HOŞUMA GİDECEKTİ, ANNE...
EVDE YERİMİZ YOK, OĞLUM.. ÜZÜLME, HENRY DÖNECEK VE KEMANI İLE SANA GÜZEL PARÇALAR ÇALACAK.
KİMBİLİR HANGİ FELÂKETLER BU ÇOCUĞU BURAYA DEK SÜRÜKLEDİ.
MENOTTİ'LERİN UŞAĞIYIM BEN, BİLİYORSUN. BAY MENOTTİ'NİN ÖLÜMÜNDEN SONRA HER İŞE BEN BAKIYORUM. TOPRAK PEK BİR ŞEY DEĞİL AMA BAYANI VE OĞLUNU RAHATÇA YAŞATIYOR...
HENRY HANA YERLEŞTİ VE GELİR GELMEZ DE KARNINI DOYURDU, SONRA..
VAY! KÜÇÜK NE GÜZEL ÇALIYOR!
ÇALMAYI NEREDE ÖĞRENDİN, BAMBİNO?
"BİR GECE PESCHİERA'DA... ANA YOLDAN YÜRÜYELİM... GEÇ KALMAYALIM... NİŞANLI BİZİ BEKLER..."

VAY, HOŞ BİR PARÇA BU! ÇOCUK BU MEYHANEYE HAYAT KATTI.
GÜZEL, KÜÇÜK! ÇOK İYİ...
BAŞKA YERİN YOKSA, KÜÇÜK DİLEDİĞİN KADAR BURADA KALABİLİRSİN, KARŞILIĞINDA, YEMEK SAATLERİNDE KEMAN ÇALAR, BİZE HANDA YARDIM EDERSİN...
OLUR BAYAN. SAĞ OLUN!
İYİ, SANIRIM Kİ BAYAN MENOTTİ VE OĞLUNA UĞRAMAK İÇİN DE VAKTİM OLACAK.
OH, TABİİ. İSTERSEN HER GÜN GİDEBİLİRSİN.
ERTESİ GÜNDEN SONRA HENRY İÇİN HAYAT DEĞİŞTİ...
HANIN YENİ UŞAĞI...
BAYAN MENOTTİ GÖNDERMİŞ. GÜZEL KEMAN ÇALIYORMUŞ...
GÜNDÜZ HANIN İŞLERİNE BAKAR, YEMEK SAATLERİNDE İSE...
İŞİNİ BİTİRDİKTEN VE YEMEĞİNİ YEDİKTEN SONRA HEMEN BAYAN MENOTTİ'NİN EVİNE GİT, HENRY.
EVET, BAYAN!
VE HERGÜN YAPTIĞI GİBİ HENRY ONU KORUYAN KADININ EVİNE GİTTİ...
BANA ÖYLE GELİYOR Kİ BU EV ANNEMİN YAŞADIĞI YILLARDAKİ ÇOCUKLUK ANILARIMIN BİR PARÇASIDIR...
AH, SEN MİSİN HENRY! SİLVİO SENİ BEKLİYOR, OĞLUM...
15

VE HER GÜN BU SAHNE TEKRARLANIYORDU.
BİLİYOR MUSUN HENRY, BUGÜNDEN BAŞLAMAK ÜZERE GİYİMİNLE BEN UĞRAŞACAĞIM. HANCI KADINA DE Kİ GİYSİLERİNİ BEN ALACAĞIM..
TEŞEKKÜR BAYAN MENOTTİ AMA BU KADARINI HAK ETMEDİM..
UZUN HAFTALAR GEÇTİ, UZAKLARDA, SİLS'TE, ESTHELE GÜNÜNÜN ÇOĞUNU ÇAYIRDA GEÇİRİYORDU...
HENRY İTALYA'YA KAÇTI VE GÜNÜN BİRİNDE YOLU BU YANA DÜŞECEKTİR MUTLAKA...
HEY, ESTHELE, ORADA SERSEM GİBİ NE YAPIYORSUN?
ZAVALLI, KÜÇÜK DOSTU HENRY'NİN KAYBOLMASINA ÇOK ÜZÜLDÜ. TANRI BİLİR NE OLDU?
BU ARA HENRY MÜZİK BİLGİSİNİ ÖYLESİNE GELİŞTİRMİŞTİ Kİ PAZAR GÜNLERİ HANDA VERİLEN BALOLARDA BİLE ÇALIYORDU...
HENRY! N'OLUR HENRY, BİR ŞEYLER OLMUŞ. HEMEN BAYAN MENOTTİ'NİN EVİNE GİT, KOŞ!
16

KUÇÜK SİLVİO AĞIR HASTA!
BU ARA...
UMARIM BU İLAÇLAR ALINCA ATLATABİLECEK, BAYAN MENOTTİ.
BEN... HENRY'Yİ... İSTİYORUM.
OH HENRY.. SONUNDA...
NE OLUYOR BAYAN MONETTİ?
ONUNLA KAL, YALVARIRIM GECE ATEŞİ YÜKSELDİ, SÜREKLİ SENİ SAYIKLADI, OĞLUM...
ANLADIM, BAYAN MONETTİ, ELİMDEN GELENİ YAPACAĞIM, İNANIN.
KEMANINI GETİRMEDİN Mİ? FARK ETMEZ.. BANA O BİLDİĞİN GÜZEL ÖYKÜLERDEN BİRİNİ ANLAT, HENRY.
HENRY'NİN DAİMA BİZİMLE KALMASINI İSTİYORUM, ANNE. BİLİYOR MUSUN, BENİM İÇİN KARDEŞ GİBİ...
AMA SİLVİO, OĞLUM.. HENRY KİMSESİZDİR, YAŞAYABİLMESİ İÇİN ÇALIŞMALI...
ÇOCUĞUN HASTALIĞI SÜRECE HENRY YANINDAN AYRILMADI VE GÜNLER SONRASI İYİLEŞMEYE BAŞLAYINCA...
17

HOŞÇAKALIN, BAYAN MENOTTİ. İZİN VERİRSENİZ ARA SIRA GELİP SİZİ GÖRÜRÜM...
TEŞEKKÜRLER HENRY DİLEDİĞİN ZAMAN GEL..
KENDİSİ SÖYLEDİ.. BEN ZAVALLI, KİMSESİZ VE EVSİZ BİRİYİM. DÜNYADA ESTHELE'DEN BAŞKA KİMSEM YOK.
O GÜNDEN SONRA ESTHELE'İN ANISI HENRY İÇİN BİR TUTKU HALİNE GELDİ...
HEY HENRY, SAÇMA DÜŞÜNCELERİ BIRAK DA İŞİNE BAK...
"VE BUNU SİLVİO DA PAYLAŞIYORDU.
BİLİYOR MUSUN, HENRY, ESTHELE ARAMIZA KATILMADAN HİÇ BİRİMİZ MUTLU OLAMAYACAĞIZ.
BİLİYORUM SİLVİO. AMA NE YAPABİLİRİM? PARAM YOK Kİ ONU GÖRMEĞE GİDEBİLEYİM...
VE BEŞ UZUN YIL GEÇTİ...
FARKINDA MISIN GİOVANNİ? KOCAMAN BİR ERKEK OLDU. BURAYA GELDİĞİNDE ÇOCUKTU DAHA..
ÇOK İYİ BİR MÜZİKÇİ DE OLDU, CANIM. GÖRECEKSİN, GÜNÜN BİRİNDE BİZDEN AYRILACAK...
AMA ZAMAN BOŞUNA GEÇMEMİŞTİ...
HENRY ÇOK GECİKTİ ANNE. BURADA OLMASI GEREKİRDİ...
N'OLUR SİLVİO, UNUTMA Kİ HENRY ÇOK ÇALIŞIYOR... YALNIZ HANDA DEĞİL, KENTİN HER YERİNDE KEMAN ÇALIYOR.
18

GİDİP ESTHELE'İ BULABİLSE. ÇOK SEVİNİRDİM. SANKİ ONU TANIYOR GİBİYİM ANNE. O KIZDAN BANA ÖYLESİNE SÖZ ETTİ Kİ...
O AN AİLENİN ESKİ DOSTU OLAN PEŞCHİERA RAHİBİ GÖRÜNDÜ...
DURUM NASIL, BAYAN MONETTİ?
AH, RAHİP, ÇOK SEVİNDİM!
HEP AYNİ ŞEY, RAHİP... SİLVİO VE HENRY HEP O KIZI, O ESTHELE'İ DÜŞÜNÜYORLAR...
DOĞRUSU BU KIZIN EVDE BULUNMASI BENİM DE İŞİME YARAYACAK.. AMA HENRY'NİN ÖYLESİNE UZUN BİR YOLCULUĞA ÇIKMASINI İSTEMİYORUM.
BU BİR NEDEN SAYILMAZ, BAYAN MONETTİ...
ON ÜÇ YAŞINDA İKEN BURAYA KADAR GELDİ... ŞİMDİ PARASI VARKEN NEDEN AYNI YOLCULUĞU YAPMASIN? HENRY HAYATINI KAZANIYOR ARTIK...
VE BİR AKŞAM HENRY YOLA ÇIKMAYA KARAR VERDİ...
YARIN SİLS'E GİDİYORUM, BAYAN MENOTTİ. ESTHELE'E BİZİMLE BİRLİKTE KALMASINI ÖNERECEĞİM...
BU EV ONUN İÇİN DAİMA AÇIK, HENRY. BUNU KENDİSİNE BENİM ADIMA SÖYLE. AMA SENİ PEK MUTLU GÖRMÜYORUM. BİR ŞEY Mİ VAR?
HAYIR, BİR ŞEY YOK... YALNIZ ARADAN YILLAR GEÇTİ... VE BEN ESTHELE'E HİÇ YAZMADIM.. KENDİSİ VE AİLESİ KONUŞUNDA HİÇBİR HABERİM YOK...
SANA HEP YAZMANI SÖYLEMİŞTİM, HENRY, DAVRANIŞINI ANLAYAMIYORUM, OĞLUM.
ONA AYDA BEŞ FLORİN VERECEĞİMİ SÖYLE. SÖYLE, HENRY. İYİ YOLCULUKLAR.
19

RAYAN MENOTTİ HAKLI... YAZMALIYDIM. TANRIM, GÖREBİLECEK MİYİM ONU.. YA ARTIK SİS'TE DEĞİLSE ?
ÇOK GARİP! ONU OĞLUM İMİŞ GİBİ SEVDİM.. OYSA SOYADINI BİLE BİLMİYORUM. İNANILIR ŞEY DEĞİL! VE BİZİM-LE BEŞ YIL KALDI...
KOCAMAN BİR KIZ OLMUŞ-SUN, BİLİYOR MU-SUN? NİNEN SENİ BİR GÖREBİLSEYDİ...
ÖLELİ LİÇ YIL OLDU, BABA.. YALAN GİBİ GELİ-YOR, DEĞİL Mİ?
BU ARA ALPLER'DE DE ZAMAN AĞIRLI-ĞINI GÖSTERMİŞTİ..
ÖYLE ESTHELE KIZIM.. HAYAT BU İŞTE. HMM! BEŞ YIL ÖNCE DE HENRY TREVİLLO YOK OLMUŞTU. ONU ANIMSIYOR MUSUN, ESTHELE?
HİÇ UNU-TUR MUYUM, BABA... HER GÜN ÇIKIP YOLA BAKIYORUM, GELECEK Mİ DİYE..!
GERÇEKTEN ÖYLE İDİ VE HENRY'NİN YOLA ÇIKTIĞINDAN İKİ GÜN SONRA...
NEE..? YOO... OLAMAZ!
20

HENRY! SEN HENRY'SİN!

ESTHELE! NASIL TANIYABİLDİN BENİ?

NE KADAR BÜYÜMÜŞSÜN! NE KADAR DEĞİŞMİŞSİN! ESTHELE. BABAN VE NİNEN NASIL?
İYİLER HENRY.. YALNIZ NİNEM ÜÇ YIL ÖNCE ÖLDÜ.

ESTHELE'İN EVİNE VARDIKLARINDA...
NASILSINIZ BAYIM?
TANIMADIN MI?
HENRY TREVILLO!

MANZARAYA BAKABİLMEK İÇİN KENTTEN YÜRÜYEREK GELDİM. TÜM BUNLAR BANA BİR SÜRÜ ŞEY HATIRLATTI...
İTALYA'DA İDİN, DOĞRU MU?
NELER YAPTIN? ANLATSANA OĞUL!

HENRY, SİLS'TEN AYRILDIĞI GÜNDEN BAŞLAYIP, TÜM BİLDİKLERİMİZİ ANLATTI.
KENDİNE BİR MESLEK EDİNDİĞİN İÇİN SEVİNDİM HENRY.
ŞİMDİ BAYIM... ŞİMDİ ESTHELE'Yİ ALMAYA GELDİM. BAYAN MENOTTİ ÇOCUĞUNA BAKABİLECEK GÜVENİLİR BİR KIZ İSTİYOR...

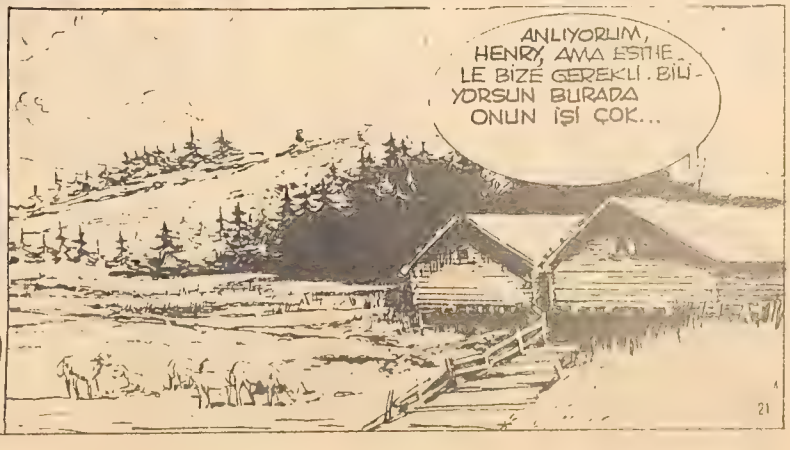
ANLIYORUM, HENRY, AMA ESTHELE BİZE GEREKLİ. BİLİYORSUN BURADA ONUN İŞİ ÇOK...
21

BAKINIZ, ESTHELE TÜM AİLEYE YARARLI OLABİLECEK BİR ÜCRET ALACAK. BAŞLANGIÇ OLARAK BAYAN MENOTTİ ONA AYDA BEŞ FLORİN VERMEYİ DÜŞÜNÜYOR...
HMM.. NE SÖYLEYECEĞİMİ BİLEMİYORUM, HENRY OĞLUM.
FENA OLMAZ SEVGİLİM. HEM ESTHELE BURADAN ÇIKMALI, HAVA DEĞİŞTİRMELİ...
PEKİ HENRY, AMA YALNIZ İKİ YIL İÇİN!
ŞAHANE!
İKİ GÜN SONRA ESTHELE VE HENRY, BEŞ YIL ÖNCE HENRY'NİN BİNDİĞİ POSTA ARABASINA BİNDİLER..
VE SONUNDA, GARDA GÖLÜNE VARDIKLARINDA ...
ÇOCUKKEN HEP BURAYI ANIMSAMAKTA HAKLIYMIŞSIN, HENRY. GALİBA DÜNYANIN EN GÜZEL GÖLÜ BU!
PESCHIERA'YA VARMAK İÇİN SABIRSIZLANIYORUM, ESTHELE. BAYAN MENOTTİ'NİN SENİ TANIMASINI ÇOK İSTİYORUM.
VE BİRAZ SONRA...
KOŞ, ANNE KAPIYI AÇ! HENRY'NİN SESİNİ DUYDUM, ESTHELE DE YANINDA!
HENRY, GELDİNİZ SONUNDA! BU DA ESTHELE OLMALI DEĞİL Mİ?
SENİNLE TANIŞMAYI ARZU EDİYORDUM, KIZIM.
BEN DE, BAYAN MENOTTİ.

SELAM SİLVİO, İŞTE ESTHELE!
VAY, NE GÜZELMİŞ! TAM DÜŞÜNDÜĞÜM GİBİ, HENRY.
EVET, ESTHELE, BİZİMLE DAİMA KALACAK MISIN?
BAK... SİLVİO, DAİMA DEĞİL AMA UZUN, UZUN SÜRE İÇİN. GEL YEMEĞİNİ YE...
O GÜNDEN BAŞLAMAK ÜZERE ESTHELE ÇOCUKLA İLGİLENMEYE BAŞLADI..
AMA HENRY TÜMÜYLE MUTLU DEĞİLDİ...
NEN VAR? ÇOK KAYGILI GÖRÜNÜYORSUN?
BİR ŞEY YOK ESTHELE.. DÜŞÜNEBİLİYOR MUSUN? NE AİLEM VAR, NE EVİM... SEN BURAYA GELDİKTEN SONRA TÜM BUNLAR BANA ÇOK AĞIR GELECEK GALİBA.
.. ŞEN BU HOŞ EVDE KALACAKSIN, BEN İSE HANA DÖNMEK ZORUNDAYIM...
ÜZÜLME HENRY.. SENİN DE GÜNÜN BİRİNDE, BİR EVİN VE BİR AİLEN OLACAK... DOĞAL OLARAK!.
YARIN GÖRÜŞÜRÜZ, ESTHELE... SENİ SIK SIK GÖRMEYE GELECEĞİM...
BİRKAÇ HAFTA GEÇTİ VE BİR GÜN...
BAK, ESTHELE... HENRY'NİN HER GEÇEN GÜN DAHA ÜZGÜN OLDUĞUNU FARKETTİN Mİ? ÇOK İÇİNE KAPANMIŞ BU ÇOCUK. DÜŞÜN SOYADINI BİLE BİLMİYORUM.
TREVİLLO, BAYAN MENOTTİ.. SOYADI TREVİLLO..
TREVİLLO MU? İNANAYIM MI? NERELİ O?..
BURALI, PESCHİERA'LI, BABASI GİBİ.. ANNESİ ÖLDÜKTEN SONRA İSVİÇRE'YE GÖÇ ETTİLER. İŞTE ORADA BABASI VE KENDİSİ İLE TANIŞTIM.
23

ESTHELE'NİN ŞAŞKIN BAKIŞLARI ÖNÜNDE BAYAN MENOTTİ BİRDEN ODADAN AYRILDI...

NE? NEREYE, BAYAN MONETTİ?

ANLAYAMADIM... YAKIŞIKSIZ BİR ŞEY Mİ SÖYLEDİM?

BAYAN MENOTTİ RAHİBİ GÖRMEYE GİTTİ...

ÖYLE SÖYLEDİ, RAHİP... ADI HENRY TREVİLLO,. BABASI GİBİ. ANNESİ DE BURADA ÖLMÜŞ

VE YARIM SAAT SONRA...

ÇABUK, MARİO. HANA GİT, HENRY BİR AN ÖNCE GELSİN...

HEMEN, BAYAN.

BİR YANLIŞLIK YOK, DEĞİL Mİ RAHİP?

HAYIR OLAMAZ, BAYAN MENOTTİ. KİLİSENİN BELGELERİ KESİNDİR.

AH, DÖNDÜNÜZ MÜ BAYAN MENOTTİ? BİR ŞEY Mİ OLDU?

SABIRLI OL ESTHELE.

HAYIR, AMA BİRAZDAN BURAYA HENRY GELECEK VE BEKLEMEDİĞİ BİR SÜRPRİZLE KARŞILAŞACAK.

ANLAMIYORUM BAYAN MENOTTİ.. NELER SÖYLEMEK İSTİYORDUNUZ?
HENRY İÇİN DİYORUM, ESTHELE.
BİR ŞEY Mİ VAR, BAYAN MENOTTİ?
AH, NE İSE!
OĞLUM, SENİNLE İLGİLİ BİR ŞİKÂYETİM VAR.. HER KONUDAKİ SIKILGANLIĞIN İÇİN ...
... BİZ SOYADINI BİLE BİLMİYORUZ.'
EVET, RAHİP... DOĞRUSU FIRSAT BULAMADIM.
SANA ÖNEMLİ BİR ŞEY SÖYLEMELİYİM.. BU EV, İÇİNDEKİLER VE TÜM TOPRAKLAR SENİNDİR. BABAN HENRY TREVILLONUN VE ANNENİN EVİ İDİ.'
DEMEK ANILARIM BENİ YANILTMADI.
PESCHIERA'YA VARDIĞIMDAN BERİ HER ŞEY BANA ALIŞILMIŞ GELİYOR... DOĞRUSU ÇOCUKLUĞUMDAN ONU ANIMSIYORUM.
ANNEN ÖLDÜKTEN SONRA BABAN HER ŞEYİ BAY MENOTTİ'YE TESLİM EDİP GİTTİ. MENOTTİ EVİ KORUDU, İŞLERİ YÖNETTİ VE BABANIN DÖNÜŞÜNÜ BEKLEDİ.
NEKİ BABAN DÖNMEDİ VE MENOTTİ ÖLDÜ. EŞİ, GÜNÜN BİRİNDE BİRİ ÇIKIP EVİ İSTER DİYE, BEKLEDİ. BUGÜNE DEĞİN KİM OLDUĞUNU BİLMİYORDU.
VAY BİZ BURADAN AYRILACAK MIYIZ?
25

HAYIR SİLVİO... TAM TERSİNE. BUNDAN BÖYLE ANNEN BİR OĞUL DAHA KAZANMIŞ OLDU, SEN DE BİR AĞABEYE KAVUŞTUN. NE DERSİN BUNA?
HARİKA, HENRY! ESTHELE BİZİMLE KALACAK DEĞİL Mİ?
TABİİ, SİLVİO.
OH, HENRY, KEŞKE TÜM ÖYKÜNÜ İLK GÜNDEN BERİ BİLMİŞ OLSAYDIM.
O ANDAN SONRA HENRY'NİN YAŞAMI TÜMÜYLE DEĞİŞTİ...
DEMEK ÇOCUK HENRY TREVİLLO'NUN ÇOCUĞU İMİŞ...
ÖYLE, BUNA ÇOK SEVİNDİM AMA BİZİM İÇİN YAZIK OLDU.. ARTIK BİZİM HANDA KALACAK DEĞİL.
HEY, MARİO, BIRAK ONU. ŞİMDİ SIRA BENDE.
HAYIR HENRY.. ÇOK AĞIR, SEN DE ALIŞIK DEĞİLSİN.
... EVLE VE TOPRAKLARLA İLGİLENDİ, ÇİFTLİK ÇALIŞMALARINA KATILDI...
GÜNLER, HAFTALAR, AYLAR GEÇTİ.. VE BİR AKŞAM EVE İSVİÇRE'DEN BİR YAZI GELDİ...
BABAMDAN.. BİRAN ÖNCE SİLS'E DÖNMEMİ İSTİYORLAR. BANA GEREKSİNMELERİ VAR.
HAYIR ESTHELE, GİTMENİ İSTEMİYORUM...
İKİ YILLIK SÜRE BİTTİ.. BAK ESTHELE, SEN EVİNE DÖN. BEN BABANA YAZIP ÖNÜMÜZDEKİ YIL YİNE GELMENİ İSTEYECEĞİM.
BEN DE YAZACAĞIM, ESTHELE. GÖRECEKSİN GELECEK YIL DÖNMENE İZİN VERECEKLER.
SANMAM, BAYAN MENOTTİ.. EVDE ÇOK İŞ VAR, ONLARI ANLIYORUM...
HENRY, BERGAMO'YA ESTHELE İLE BİRLİKTE GİTTİ...
GÖRÜŞMEK ÜZERE ESTHELE.. DÖNECEĞİNİ BİLİYORUM...
HOŞCA KAL, HENRY.
25

DÖNECEKSİN, ESTHELE, BİLİYORUM.
EVİNE DÖNDÜĞÜNDE HENRY İÇİNDE KARŞIT DUYGULARIN ÇARPIŞTIĞINI DUYDU...
...VE İÇİNDEKİ ÜZÜNTÜYÜ GİDEREBİLECEK TEK ŞEYİN MÜZİK OLDUĞUNU ANLADI.
BİLİYOR MUSUN ANNE, HENRY HİÇ BU KADAR GÜZEL ÇALMAMIŞTI...
HENRY MÜZİĞİ VE İŞLERİNİ BİR ARADA YÜRÜTÜYORDU...
SELÂM BAYAN MENOTTİ. HENRY'YE SORAR MISINIZ, ACABA ÖNÜMÜZDEKİ PAZAR BALODA ÇALMAK İSTER Mİ?
SÖYLERİM... UMARIM KABUL EDER...
TEŞEKKÜRLER, BAYAN MENOTTİ.
HENRY'NİN GİTGİDE DAHA ÜZÜNTÜLÜ OLDUĞUNU FARKETTİN Mİ? ANLAMIYORUM, AMA ARTIK BİR EVİ VAR!
27

BEN ANLIYORUM, SİLVİO.. VE GÜNÜN BİRİNDE SEN DE ANLAYACAKSIN, OĞLUM..
AH, SEN MİSİN HENRY.. KONSER NASIL GİTTİ?
İYİ... HER ZAMANKİ GİBİ...
BAK HENRY OĞLUM.. NEDEN ESTHELE'Yİ ALMAYA GİTMİYORSUN?
ESTHELE Mİ? BABASI ONU BIRAKMAZ.
DEDİĞİN DOĞRU AMA, SİLVİO'YA BAKACAĞI İÇİN.
YOKSA BAŞKA BİR NEDEN Mİ VAR?
TABİİ VAR, ÜSTELİK SEN TEK MANTIKSAL ÇIKIŞ YOLU OLDUĞUNU DA BİLİYORSUN.. YOKSA EŞİN OLABİLECEĞİNİ HİÇ DÜŞÜNMEDİN Mİ?
KORKUYORUM.. ESTHELE ÇOK GÜZEL, BELKİ BAŞKASINA SÖZ VERMİŞTİR..
HADİ, CESUR OL. SİLS'E GİT VE ONUNLA AÇIK KONUŞ.
SİZ.. SİZ CİDDİ Mİ SÖYLÜYORSUNUZ?
28

HADİ OYALANMA.. ÇOKTANDIR BİR-BİRİNİZİ SEVDİĞİNİZİ ANLAMIŞTIM.. NEKİ ŞİMDİYE DEK BUNU NE O NE DE BEN AÇIKLADINIZ...
ERTESİ GÜN HENRY İSVİÇRE YOLUNU TUTTU...
...GÖNLÜNDE BİR UMUT VE KUŞKU TAŞIYARAK...
EVET, ONU SEVİYORUM.. AMA BENİMLE EVLENİR Mİ? VAKTİNDE YETİŞEBİLECEK MİYİM?
VE SONUNDA SİLS'E VARDI GİNDA..
BİRAZ SONRA BU KUŞKUDAN KURTULACAĞIM.
HMM!.. EVDE KİMSELER YOK...
HENRY!
NEREDEN ÇIKTIN OĞUL?
BEN ESTHELE'Yİ ALMAYA GELDİM.
HMM.. BELKİ GEÇ KALMIŞSIN, OĞUL...
ANLIYORUM, AMA ŞİMDİ ONU ALAMAZSIN. EVDE YAPILACAK ÇOK İŞLER VAR.
ONA İHTİYACIMIZ VAR, HENRY.
BENİM DE...
ESTHELE!
HENRY!
29

ESTHELE'Yİ SEVİYORUM, ÇOCUKLUĞUMDAN BERİ SEVİYORUM. DUYGULARIMI PAYLAŞIYORSA EVLENECEĞİZ...
HENRY!
TABİİ Kİ BEN DE SENİ SEVİYORUM, HENRY.
VE BÖYLECE GÜZEL BİR GÜNDE SİLS'TE HAYATLARINI BİRLEŞTİRDİLER..
YAŞASIN EVLİLER!
VE AYNI GÜN...
MUTLU OLASIN KIZIM.. ARA SIRA BİZİ GÖRMEĞE GEL...
TABİİ, ANNE.
MUTLULUKLAR HENRY OĞLUM..
SONUNDA PESCHİERA'YA YAKIN OLAN GERDA GÖLÜNE VARDIKLARINDA...
SEN HAKLIYDIN, HENRY... BİR KEZ DAHA KABUL ET. MELİYİM Kİ DÜNYANIN EN GÜZEL GÖLÜ BU!
ESTHELE BENİ SANA YAKLAŞTIRAN ÖZELLİKLE GÖLDÜR!
ARTIK BİR EVİN VAR, HENRY.. HAYATIMIZIN SONUNA DEK BENİMLE PAYLAŞACAĞIN BİR EV.
son
30

UMUR BUGAY SÖYLEŞİ

TATİLİ NASIL GEÇİRDİK?

Karnelerimiz iyiydi. Babam, ablamla benim yanaklarımızdan öptü. "Aferin. Eğlenmeyi hakettiniz çocuklar," dedi. Gerçekten öyle eğlendik ki, sormayın. Daha tatilin ikinci günüydü. Hava müthiş bozdu. Sokağa çıkamadık. Oysa arkadaşlarla oynamayı ne özlemiştik. Onları bizim eve çağırsak, adım atacak yer kalmıyordu. Evimiz çok dardır.

Ablamla kaçamak saklambaç oynamaya başladık. O da başka yer yokmuş gibi, gitmiş mutfağa saklanmış. Yakalanınca öyle hızlı koştu ki, bardaklar kırıldı.

Cezayı yedik. Oturma odasında yalnızca bulmaca oynamamıza izin verdi annem. Kıpırdamak yok. Bir de kitap okuyabiliyorduk. Okuduklarımızı birbirimize anlatmaktan sıkıldık. Birer köşeye oturup saçma sapan şeyler konuşmaya başladık ablamla. O bana, "Çekirge," dedi. Ben de ona, "Hocam"

İyi vakit geçiriyorduk. "Yapraklar sararmadan düşmez Çekirge," diyordu ablam. "Üzüm üzüme baka baka kararır." Ben de, "İnsanın burnu neden kaşınır hocam?" "Ağrıyan dişi çekmek mi gerekir?" gibi sorular soruyordum. Gülmekten kırılıyorduk.

Sonunda ben kendimi iyice Kung-Fu sanıp odanın içinde yavaş hareketlerle karate yapmaya başladım. Ablam, "Yapma. Annem kızacak," diye uyardı beni, ama iş işten geçmişti. Bir vuruşta babamın en sevdiği kül tablasını tuzla buz ettim. Korkudan ikimiz de kuytu köşelere saklandık.

Tatilin bir haftası böyle geçti. Havanın açacağı yoktu. Soğuktan dışarıya burnumuzu bile çıkaramıyorduk. Babamın okuyalım diye aldığı kitapları en az iki-üç kez okumuş bitirmiştik. Ben, "Okul açılsa da kurtulsak şu sıkıntıdan," bile dedim.

İkinci haftanın sonuna doğru annem merdivenlerde oynamamıza izin verdi. Bıkmıştı bizden anlaşılan. Evden bir yaygı ile oyuncaklarımızı alıp merdivenlere çıktık. "Gürültü ettiğinizi duymayayım!" diye seslendi annem arkamızdan. "Kimseden şikâyet istemiyorum!" Sevinçle başlarımızı salladık.

Gerçekten öğleye kadar hiç sesimizi çıkarmadık. Karşımızdaki daire de oturan teyze biraz titizdir. Kapısının önünde bizi görmekten çok hoşlanmadı ama bir şey de söylemedi. İki arkadaşımızı daha çağırdık oyuna. Ayakkabılarının altları çamurluymuş. Biz nereden bilelim? Paspasa silmeden gelmişler. Az sonra kapıcı söylenerek yanımıza geldi. "Ben buraları daha şimdi sildim. Sabahtan akşama kadar merdiven mi temizleyeceğim?" diye çıkıştı bize. "Çocuk parkı mı burası canım? Kendi oynadıkları yetmezmiş gibi, bir de komşu çocuklarını çağırıyorlar!"

Söylenerek gitti kapıcı. Anneme bir şey söylemedi iyi ki. Yanmıştık yoksa. Hemen içeriye alırdı bizi. Öğleden sonra sesimizi yükseltmişiz anlaşılan. Neşemiz yerindeydi. Çekişmeli bir oyuna başlamıştık. Yarıda kaldı. Karşımızdaki daire de oturan titiz teyze, kapıyı açıp bağırmaya başladı: "Aaaa! Bu kadarı da fazla artık! Ne bu gürültü çocuğum? Her yanı dağıttınız! Şu kırpıntılara bak! Bir misafirim gelse, kapıdan dönecek!"

Arkadaşlarımız hemen oyunu bırakıp kaçtılar, korkudan. "Nerede sizin anneniz?" diye sormaz mı o teyze? Şikâyet edecek sandık. Ödümüz koptu. Ablam, "Şimdi gidiyoruz teyzeciğim," dedi ama yatıştıramadı kadını. Aşağıda oturan küçük çocuklu bir kadın var. O da bağırmaya başladı: "Düşüncesizlik canım! Seslenmeyeyim dedim ama dayanamadım. Çocuk üç kez uykusundan uyandı! Anneniz duymuyor mu sizin gürültünüzü? Oyun yeri mi orası?"

Kapıcı da en alttan seslendi: "Ben de söyledim, dinletemedim hanımefendi! Şu okullar açılsa da kurtulsak bunlardan!"

Annemi hiç bu denli sinirli görmemiştim. Kimseye cevap vermeden aldı bizi içeriye. Akşam eve gelince, kulaklarımıza yapıştı babam. O gece erkenden yattık.

Ertesi gün hava biraz açmıştı. Ablamla iç geçirerek sokağa baktık. Arkadaşlarımız oynuyorlardı. Ablam, dudaklarını büzerek, "Tatil bitiyor. Bizi hiç sokağa çıkarmadınız," dedi anneme. Az sonra paltolarımızı giyip çıktık.

Daracık, eğri büğrü bir şeydir bizim sokak. Arabalar bile geçemez. Bakkalın önünde oynuyorduk. Müşterilerine engel oluyormuşuz. Dışarıya çıkıp bağırmaya başladı: "Defolun buradan be! Oynayacak başka yer bulamadınız mı?"

Annem, "Gözümün önünden ayrılmayın sakın," demişti. Başka yere gidemezdik. Başımız önde eve döndük. "Kitaplarınızı çıkarın bakayım," dedi annem. "Okullar açılacak. Sizin derslerinize çalıştığınız yok. Oyundan başka bir şey düşünmüyorsunuz. Ödevlerinizi yapın!"

Hafta sonu da böyle ders çalışarak geçti. Öteki arkadaşlarımın tatilde ne yaptıklarını çok merak ediyorum doğrusu... Biz çok eğlendik.

OKURLARIMIZIN DİKKATİNE

Bazı okurlarımız, bize gönderdikleri mektuplarda "Armağanlı Test Soruları"nın ilk sayılarda yayımlanmış bölümlerini kaçırdıklarını belirtiyorlar ve soruyorlar: "Kaçırdığımız herhangi bir sayı yüzünden test sorularını cevaplandıramayacak mıyız ?"

Gelen mektupların çokluğu ve sürekli istekler yüzünden, test programımızda, bütün okurlarımızın yararlanabileceği bir değişiklik yaptık: 10. sayımızda bütün test sorularını bir kere daha yayımlayacağız. Böylece, hem bütün soruları küçük bir broşür halinde sizlere sunmuş, hem de ilk sayıları elde edemeyen okurlarımızı armağan kazanma olanağını vermiş olacağız...

BÜYÜK GOLLER

Bu hafta sizlere İngiltere liglerinden bir gol sunuyoruz sevgili okurlar... 1971 yılının Mart ayında Crystal Palace ile Leeds United takımlarının yaptığı maçta, Leeds'li John Giles'in attığı golü anlatacağız.

Geçen sayılarda, İngiliz Charlton'un Meksika milli takımına attığı golü vermiştik. Bu sayımızın golü de, bir çok bakımdan Charlton'un golüne benziyor.

Leeds United ile Crystal Palace takımları arasındaki maç, çok çekişmeli geçiyordu. İki takım da gol atamamıştı. İkinci devrenin ortalarında, Leeds'liler topu sağa, ileriye uzattılar. Ama orada kendi takımlarından hiç bir oyuncu yoktu. Crystal Palace'ın sol beki kafayla topu uzaklaştırdı. Top, kaleye otuz beş metre uzaklıktaki Leeds'li Giles'in önüne düştü. Giles sağda, taç çizgisine yakın bir yerdeydi. Topu dört metre kadar sürdü. Herkes onun orta yapacağını sanıyordu. Ama beklenmeyen bir şey oldu: Giles sol ayağının dışıyla sert bir şüt çıkardı...

Top son derece büyük bir hızla Crystal kalesine gidiyordu... Kaleci John Jackson'a doğru. Jackson kollarını uzattı. Topu rahatça tutacaktı. Ama top tam kale çizgisine yaklaştığı sırada falso aldı. Kalecinin sağından doksana takıldı...

Bu golü "büyük" yapan iki özellik vardı: (1) Otuz metreden atılması; (2) Giles'in sol ayağının dışıyla verdiği falso...

Giles o falsoyu ustaca vermeseydi, Jackson gibi gerçekten iyi bir kaleci, ne kadar sert olursa olsun uzaktan atılan şütü tutabilirdi. Giles'in topa verdiği falso onu kandırmıştı. Kendisine doğru gelen topu tutacağını sanmıştı Jackson. Son anda yanıldığını anlamıştı... ama ne yazık ki, o sırada iş işten geçmiş, seyircilerin ayakta alkışladıkları bir gol, kalesine girmişti.

Altta aynı golün kale arkasından çekilmiş fotoğrafını görüyorsunuz

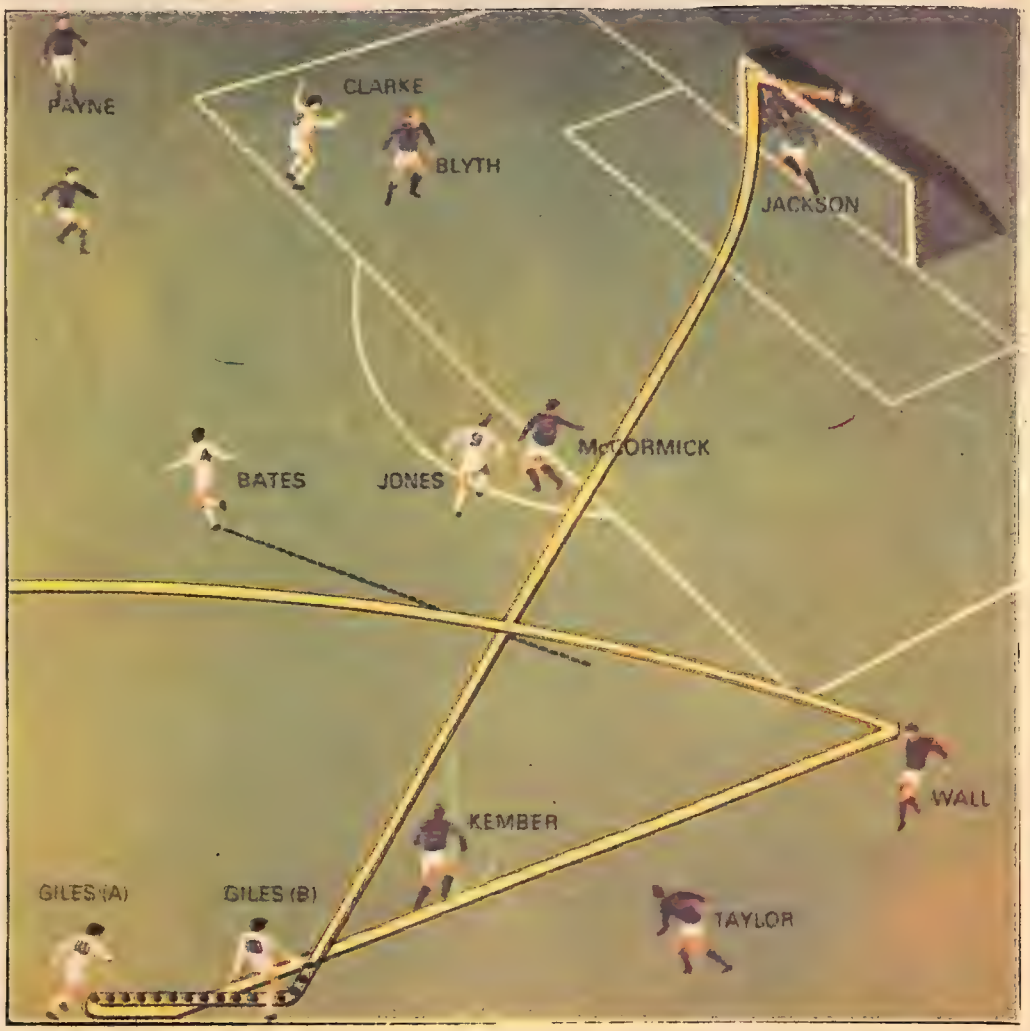

BİLGİ DAĞARCIĞI

AY TUTULMASI

Ay tutulması, ayın dolunay evresinde oluşur. Ay tutulması dünyanın güneşle ay arasında olduğu bir süreçte olur. Ay tutulması anında dünyanın gölgesi, ayın güneş tarafından aydınlatılan yüzüne düşer. Ayın bu gölge içinden geçmesi belirli bir zaman alır. Bu nedenle, ay tutulması üç-üçbuçuk saat sürebilir.

Ay tutulması yeryüzünün gece bölgelerinde izlenir. Ay tutulması anında, ay ayça biçimini alana dek yavaş yavaş kaybolur. Tam bir ay tutulmasında ay, koni biçiminde bir karanlığın içinde kalır. Ay tam tutulmada bütünüyle kaybolmaz. Bu evrede donuk kırmızımsı bir renk aldığı görülür.

YAĞMUR NASIL OLUŞUR?

Yeryüzünde sürekli bir su buharlaşması vardır. Buharlaşmanın en yoğun olduğu bölge, sıcaklığın en yüksek olduğu ekvator bölgesidir. Su buharı sudan hafif olduğu için atmosferde yükselir ve rüzgârların etkisiyle çeşitli yerlere taşınır. Yükseklik arttıkça, hava sıcaklığı azalır. Yükselen havanın sıcaklığı belirli bir dereceye düşürüldüğünde su buharı yoğunlaşmaya başlar. Havada küçük su damlacıkları oluşur. Bu damlacıklar, küçük buz parçacıklarına dönüşür ve bulutlar oluşur. Bulut içindeki yoğunlaşma süreklilik gösterirse, küçük damlacıklar, büyük damlacıklara dönüşürler. Bu damlalar büyük oldukları zaman buluttan düşerler ve bulutun altındaki daha ılık bir hava katmanı içine kavuşunca yeniden buharlaşmaya başlayarak çoğunlukla yağmur biçiminde yeryüzüne ulaşırlar.

Deniz üzerindeki hava ise nemi toplar. Kara, denizden daha çabuk ısınır. Kara üzerindeki hava ısındıkça yükselir. Hava denizden içeri doğru akın eder, yükselir ve soğuk bölgeye girer. Hava soğudukça, içerdiği nem bulutları oluşur ve yağmur biçiminde yeryüzüne düşerler.

TAŞKIN AMCA

YEĞENİM CENK

Gök gürlüyordu... Şimşekler ortalığı gündüz gibi aydınlatırken, sanki evin çatısı üstünde on jet uçağı uçuyor gibiydi: gök gürlüyordu ki hem de nasıl...

Oysa yağmuru severim ben... Gök gürlemesini de... Hele hele yağmur yağarken yatakta yorganımı başımdan yukarı çekmeyi de... Sizler de seversiniz herhalde. Ama bugünkü yağmura canım pek sıkılıyordu. Neden mi? Çünkü bizim yaramaz yeğen Cenk gelecek, konuğum olacak. Hani geçenlerde arka odadaki camı yere indiren küçük yaramaz. Telefon etmişti bana:

— Alo Taşkın Amca! Derslerimden takıldığım bazı sorunlarım var, gelsem bana yol gösterir misin?

— Zaten seni çok özledim Cenk, cam kırmamak koşuluyla buyur, dedim, atla gel...

Evi uzak değil ama, birden yağmur bastırmaz mı? Çocuk sırsıklam olacak... Gelme, desem, iş derse dayanıyor. Şakası olmaz, yarın öğretmen terletir Cenk'i...

Demeye kalmadan bir zzuırrrnnn!. Kapı çalınıyor... Bir de açayım ki, bizim yaramaz... Elinde annesinin kocaman kocaman çiçekli şemsiyesi... Şemsiyeden nasıl sular akıyor bir görseniz... Kapının önü bir anda göl oluverdi.

— Ne yağmur, ne yağmur Taşkın Amca, dedi...

— Eee, zamanı... İyi ki şemsiyeyi akıl ettin... Ben de Cenk gelinceye kadar sıçana dönecek, dedim.

— Aptal mıyım, diye güldü. Annemin şemsiyesi ne güne duruyor? Şemsiyeyi kurusun diye, hole açtık. Çiçekli, allı morlu şemsiyeden süzülen sulardan derecikler oluştu. Cenk birden:

— Şemsiyenin tarihinden birazcık söz etsene Taşkın Amca, dedi, derse öyle başlarız. Meraklı çocuktur Cenk. Her şeyi öğrenmek ister, kıramadım:

— Cenk, dedim, şemsiyenin tarihi çok eskilere dayanır. Eski Mısır ve Asya uygarlıklarına kadar... Şemsiye, önce güneşten korunmak için yapılmıştır. Sonraları güneşin ve yağmurun vazgeçilmez siperleri oldular. İlk zamanlarda öyle herkesin şemsiyesi yoktu ha!.. Lüks bir eşyaydı şemsiye... Onu krallar, din adamları ve ülkenin ileri gelenleri kullanabilirlerdi.

— Kim bulmuş şemsiyeyi ?

— Bir efsaneye göre, Çinli bir kadın bulmuş. Önceleri güneş için kullanılırken, XVIII. yüzyılın başından sonra Batı dünyasında yağmurdan korunmak için de kullanılmış. Hele Amerikada ilk kullanıldığı sıralarda, Hint seferinden dönen bir gemiciden aldığı şemsiye yüzünden bir mağaza sahibinin başı derde girmiş... Peşine düşen kalabalık yüzünden...

— Çok teşekkür Taşkın Amca, hadi şimdi derse...

Tekirdağ'dan Mete Yazıcı ve tüm okuyucularıma: Bu köşeye, soru sormak için gönderilecek mektuplarınızın üzerine: (Taşkın Amca Köşesi — Milliyet Çocuk Dergisi — Milliyet Yayınları — Cağaloğlu — İstanbul) diye yazınız.

RED KİT

BÜYÜK ÖDÜL

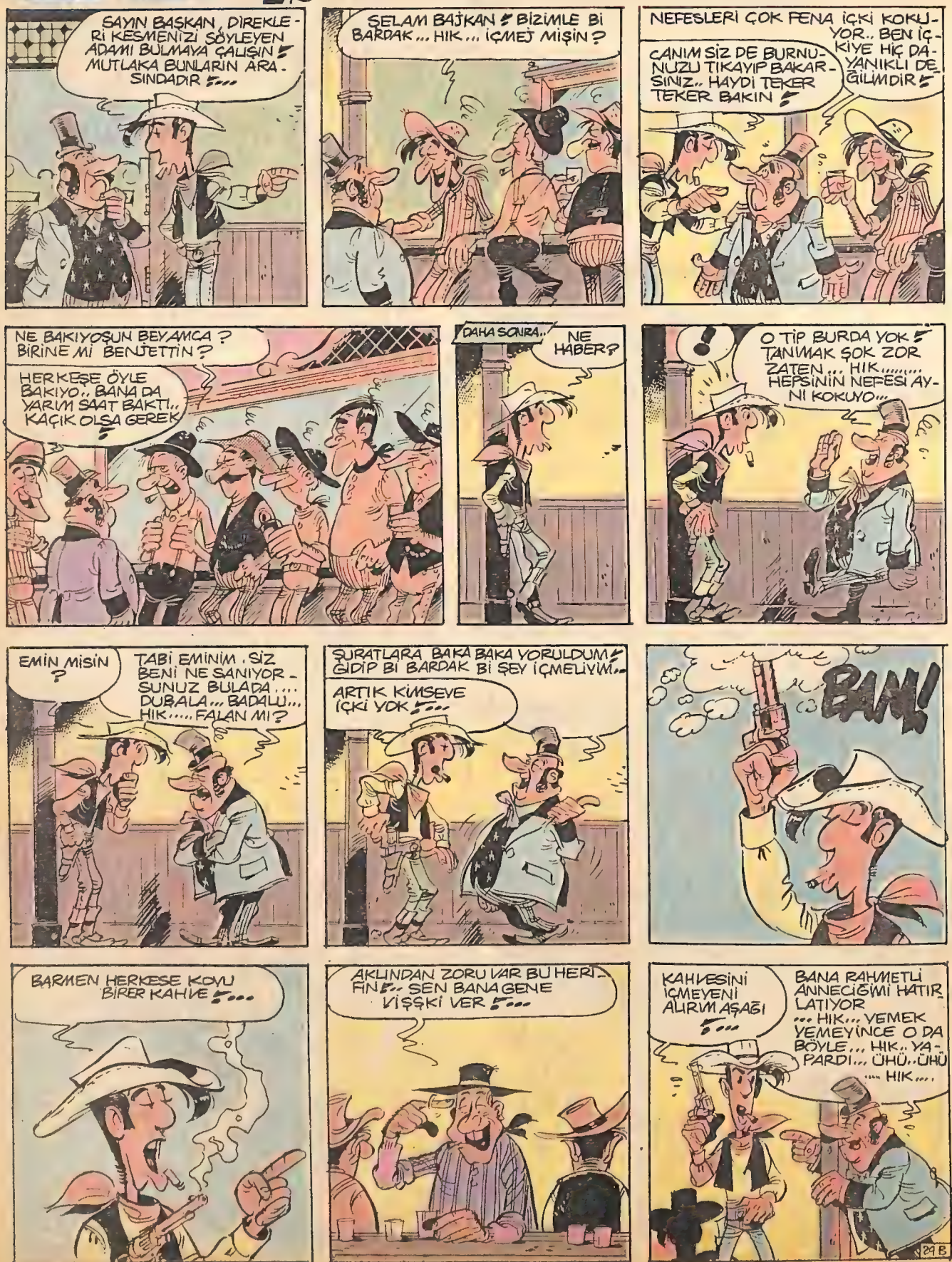

BEN KAHVEMİ ALKOLLÜ SEVERİM.. SURDAN BİRKAÇ DAMLA KOYUVER!...

BAM!
CRASHH!

İÇKİYE PAYDOS! KAHVENİZİ İÇİN!

BÜTÜN YEŞİLAYCILAR BUNUN GİBİ SİLAH KULLANMAYA BAŞLARSA YANDIĞIMIZIN RESMİDİR!...

ŞİMDİ DİNLEYİN BENİ.. ARAMIZDA BİR SABOTAJCI VAR! SALT LAKE CİTY'YE VARMAMIZI, DOLAYISIYLA BÜYÜK ÖDÜLÜ YİTİRMEMİZİ İSTEYEN BİRİ!...

EVET DOĞRU.. ÖDÜLÜ YİTİRDİK BİLE.. DİREKLERİMİZİN HEPSİ BU BOYDA AMA BU O DENLİ ÖNEMLİ DEĞİL.. ÖNEMLİ OLAN TELGRAFIN BURADAN ÖTEYE GEÇEMEMESİ...

ÖDÜL ÖNEMLİ DEĞİLMİŞ... LAFA BAK!
BİZİ ENAYİ Mİ SANIYOR BUNLAR BE..?

ÖDÜL YOKSA TELGRAF DA YOK.. BİR ADIM BİLE İLERİ GİTMEM!
BEN DE!..

DURUN BİRAZ.. ÖDÜLÜ BELKİ YİTİRMEYİZ!...
?!?!

AMA RED KİT, ORMANA GİDİP AĞAÇ KESMEK ÇOK UZUN SÜRECEK, SONRA....
BU ORMAN YOLUMUZUN ÜSTÜNDE DEĞİL Mİ?
EVET AMA!...
İYİ ÖYLEYSE.. GRUBUN YARISI ORMANA GİDİP AĞAÇ KESMEYE BAŞLAYACAK... BİZ DE HATTI İLERLETİP ONLARA KATILACAĞIZ!...
HAT BUNLARLA MI İLERLEYECEK
HAYIR!
BUNLARLA!
YAĞMA YOK, BENİM ONLAR!..
SAYIN BAŞKAN!
GELİYORUM GELİYORUM! YALNIZ LÜTFEN BAĞIRMAYIN BAŞIM ÇOK AĞRIYOR!...
AZ ÖNCE SÖYLEDİKLERİNİZİ ANIMSIYOR MUSUNUZ? TELGRAF'IN KASABANIZA NE DENLİ BÜYÜK KATKILARDA BULUNACAĞINI ANLATMIŞTINIZ...
E.... EVET... ANIMSIYORUM!
PEKİ ÖYLEYSE, DEVAM ETMENİ ZEYARDIM EDİN.. VE KÖYDE DİREK YERİNE GEÇEBİLECEK NE VARSA BİZE VERİN!
ELBETTE! ELBETTE! NE VARSA VERİRİZ! YAŞASIN TELGRAF!
HURRAA!
YİPPİİİ!
YAŞASIN TELGRAF!
İLK DİREK BENDEN!
31 B

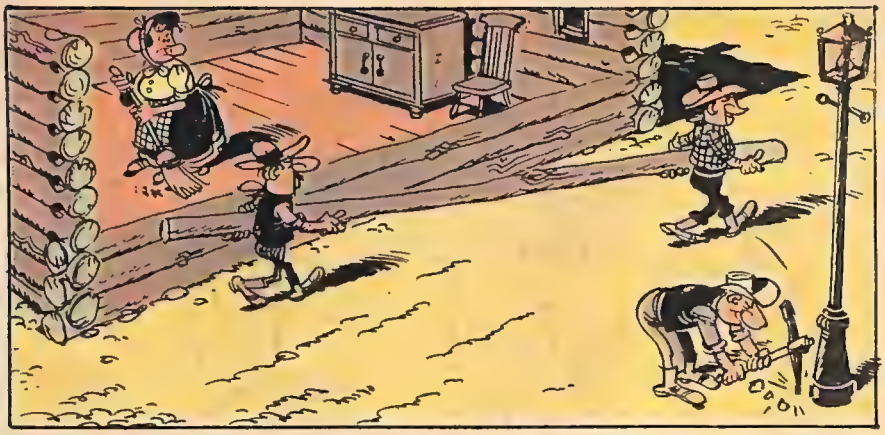

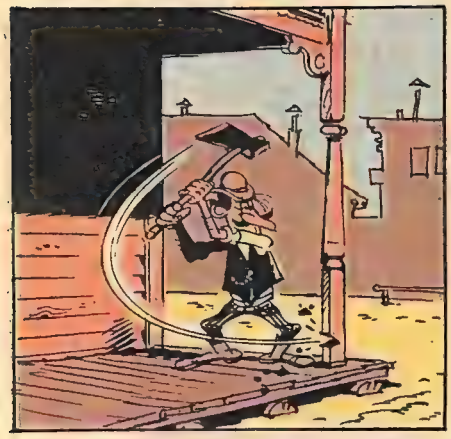

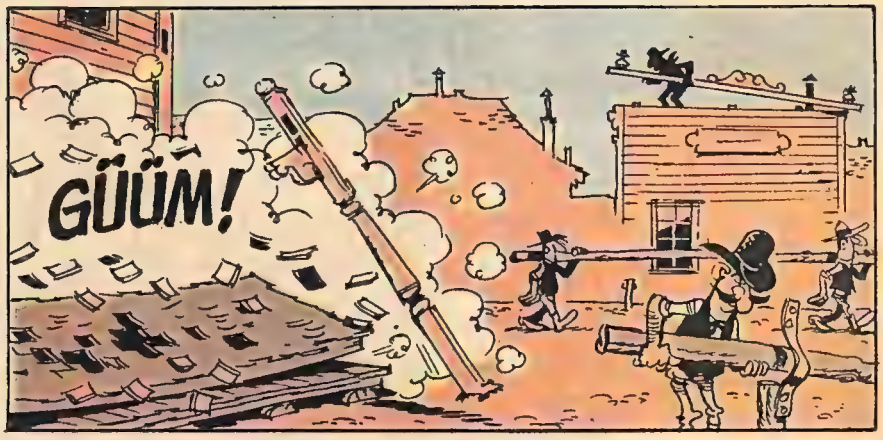

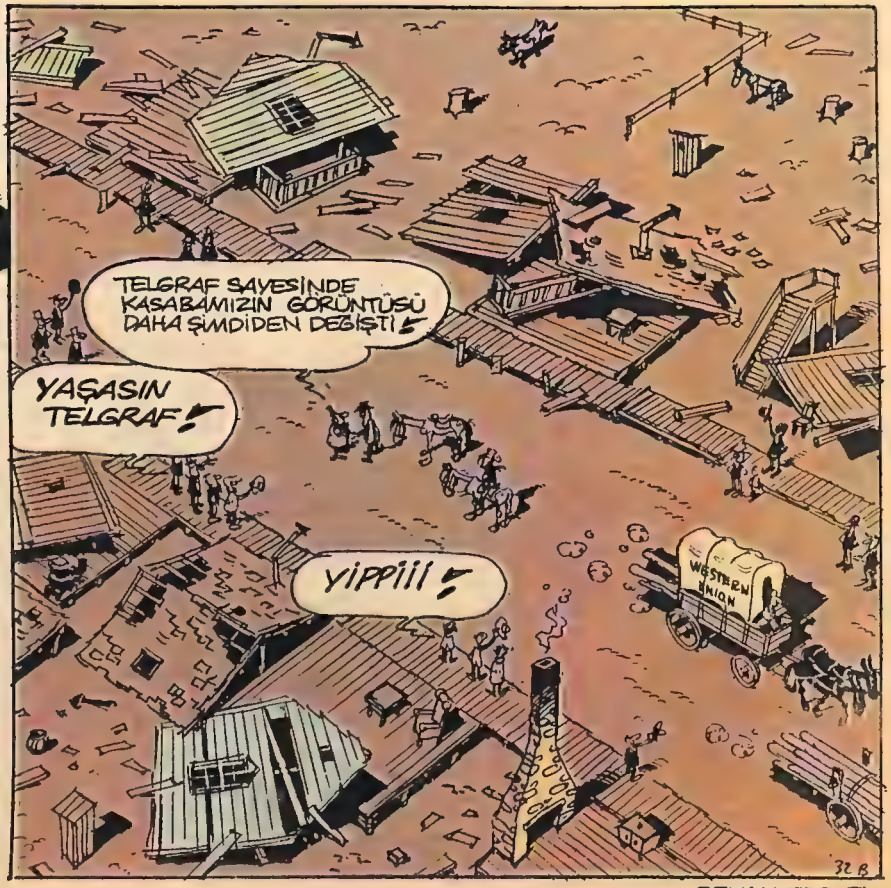

DEVAM EDECEK

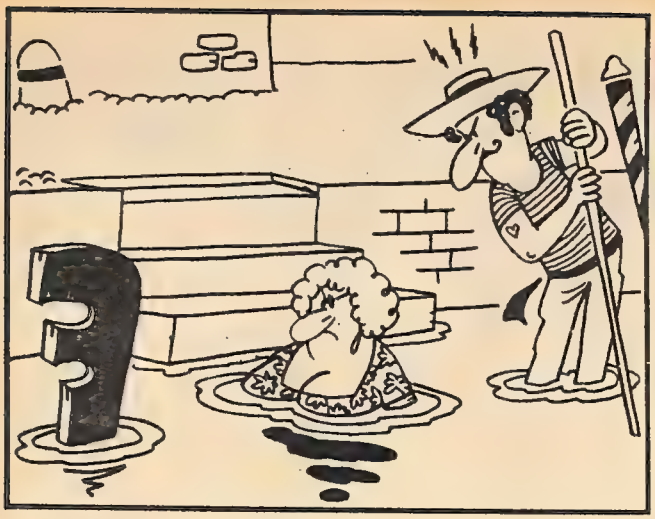

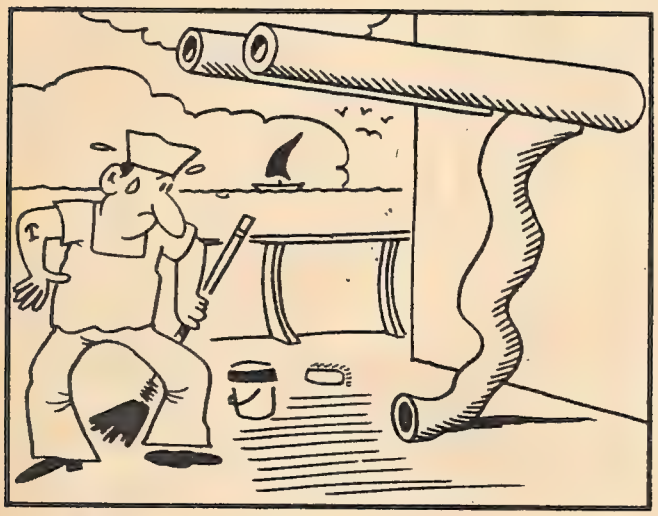

7 BENZER

Yukarıdaki iki değişik resim arasında yedi benzer var. Bu benzerleri bakalım ne kadar zamanda bulabileceksiniz ?

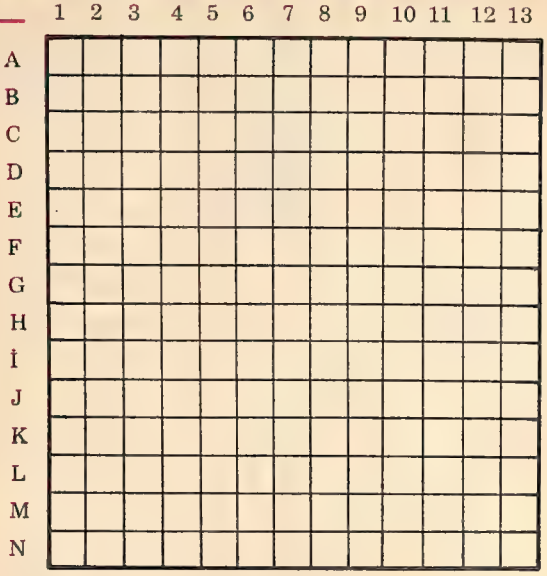

değirmen

Renkli bir değirmen resmi çizmek ister miydiniz? Kareleri belirtilen renklerle boyayın...
KAHVERENGİ: B/7 — C/7 — D/7 — E/7 — F/7 — G/2,3,4,5,6,8,9,10,11.12... H/7 — İ/7 — J/7 — K/7 L/7... SARI: B/8 — C/8 — D/8 — E/8 — F/2,3,4,5 H/9,10,11,12... KIRMIZI: D/6 — E/5,6,9 — F/6,8, 9,10 — PORTAKAL: H/5,6,8 — İ/5,8,9 — J/5,8,9— K/5,8,9... YEŞİL: L/4,5,8,9,10... M/4,5,6,7,8,9,10

8 FARK

Aşağıda iki resim görüyorsunuz. İlk bakışta ikisi de birbirinin aynı, öyle değil mi? Ama dikkatle bakarsanız arada tam sekiz fark bulacaksınız. Resimler bizden, bulması sizden.

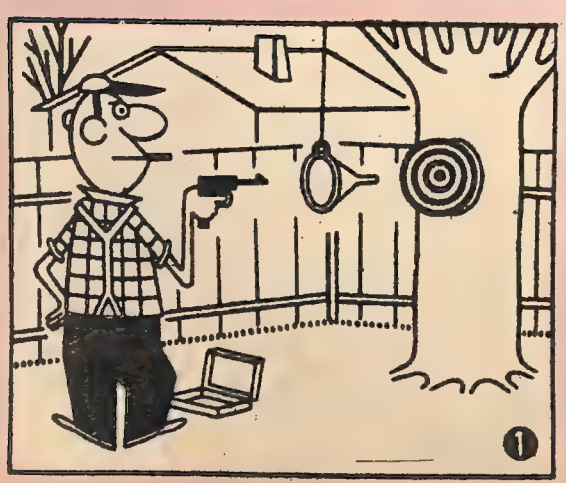

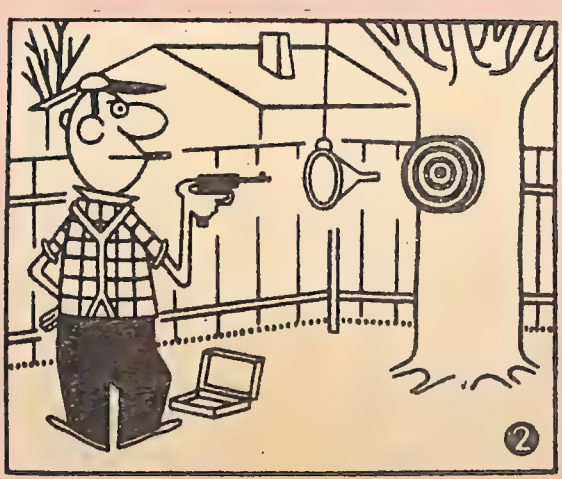

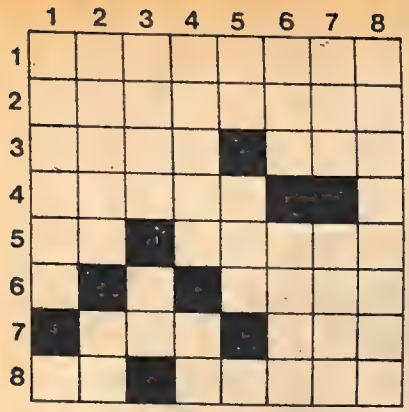

SOLDAN SAĞA: 1) Bitkilere yeşil rengi veren madde 2) Ham petrolün arıtıldığı yer. 3) Adaletli davranan — Eskiden gümüşe verilen ad. 4) (tersi) Bir cisim düz olarak kesildikten sonra ortaya çıkan düzlem. 5) Genişlik — Akaryakıt için kullanılan 4,5 litrelik madeni kap. 6) (tersi) Saha. 7) İlkel bir su taşıtı. — Bazı ilkel insan topluluklarının taptıkları değişik biçimlerde yapılmış heykellere verilen ad. 8) Bir nota— İlgi.

YUKARIDAN AŞAĞIYA : 1) Yanardağ ağzı 2) Bir ağaç — Bir nota. 3) Alışverişle uğraşan bazı resmi kuruluşlara verilen ad. — Bir nota 4) (tersi) Belli yerlerden ele geçen belli miktarda para — Bir nota. 5) Bir sayı — Damarlarımızda dolaşan kırmızı renkli sıvı. 6) Eskiden giyilen bir cins başlık — Pirinçten yapılmış, Çorbadan koyu, pilavdan ezik yemek. 7) Büyük, kocaman — Su akıtmak için yapılmış üstü açık uzunca boru. 8) Limon suyu ve şekerden yapılan bir içecek.

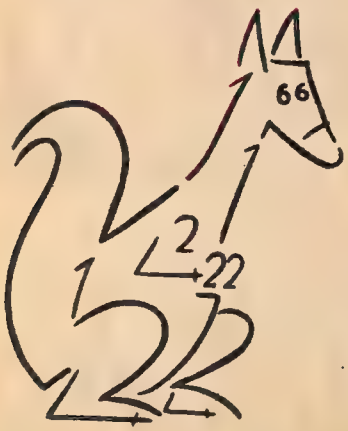

KANGURU

Yukarıdaki sevimli, kanguru kaç aylık acaba? Resmin üzerindeki numaraları toplayarak bulabilir misiniz?

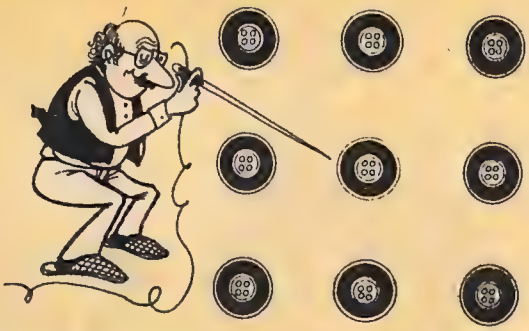

TERZİ

Yandaki terzinin elinde dokuz düğme var. Bu düğmelerin deliklerinden dört düz çizgi geçirerek, iki üçgen oluşturabilir misiniz?

4 RESİM

Yukarıdaki dört resimden ikisi birbirine eşit. Acaba onları bulabilir miyiz?

NEHİRDEKİ ÇETE

GEMİDE SADECE KAPTANIN BİLDİĞİ BİR GİZLİ ODA VAR MUTLAKA... ORAYI KEŞFEDEBİLMEK İÇİN DE SENİ SAKLAMAYI KABULLENMELİ!...
BUNUN İÇİN DE FRANK'IN KANUN KAÇAĞI NAMININ YAYILMASI İŞİMİZE YARAYACAK...
BU NAMI YARATMAK DA SİZE DÜŞÜYOR ÇA'LUŞ.. İYİ ŞANSLAR!...
BİR SAAT SONRA...
HEY! ŞURAYA BAKIN...
GENERAL STORE
FRANK DELİSİ ÇAVUŞU ÖLDÜRÜP KAÇMIŞ!...
BU İŞİN BURAYA VARACAĞINI BİLSEYDİM, ONA İÇKİ VERMEKTENSE KOLUMU KESERDİM!...
"FRANK ÇILDIRMIŞ!.. EYER ISITICILARI "KENDİLERİNDEN BİRİ ÖLDÜRÜLÜNCE ŞAKA ETMEZLER!...

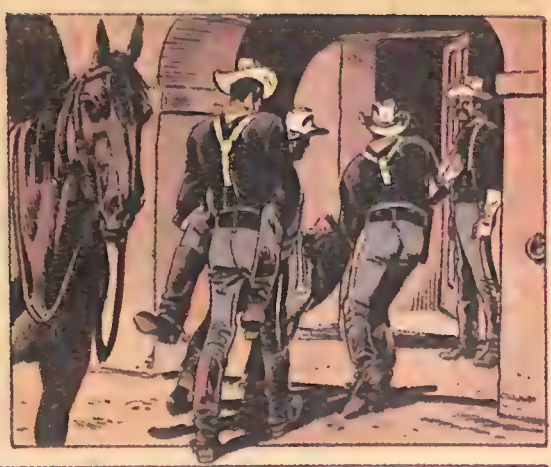

İÇERİ GİRER GİRMEZ ÇAVUŞ AYAKLANIR..
OLDU ÇAVUŞ.. SİZİN CESEDİNİZLE KASABADAN GEÇMEMİZ ÇOK ETKİLİ OLDU...
GERÇEKTEN İNANDILAR MI DERSİN?

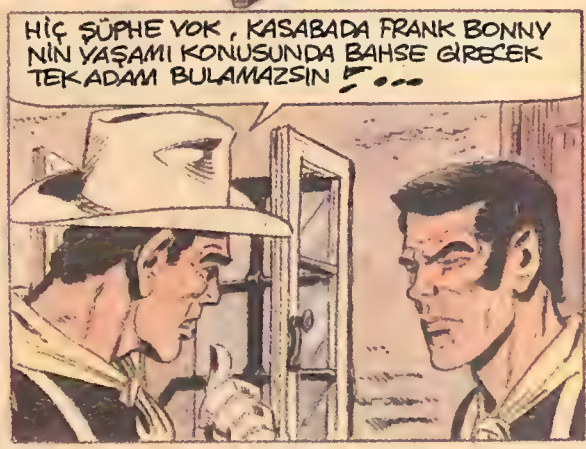
HİÇ ŞÜPHE YOK, KASABADA FRANK BONNY NİN YAŞAMI KONUSUNDA BAHSE GİRECEK TEK ADAM BULAMAZSIN!...

SİZİN İÇİN EN ZOR OLAN ŞEY BU İŞ SONUÇLANINCAYA KADAR KAPALI KALMAK OLACAK!...
?!

ŞÜPHE UYANDIRMAMAK İÇİN YARIN KASABANIN MEZARLIĞINA ASKERİ TÖRENLE GÖMÜLECEKSİNİZ!
!!

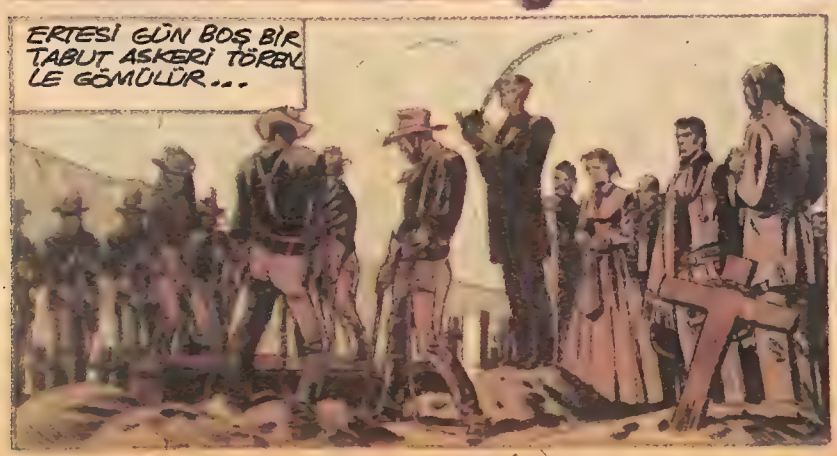
ERTESİ GÜN BOŞ BİR TABUT ASKERİ TÖRENLE GÖMÜLÜR...

TUM! TUM!

DEVAM EDECEK

MIS TIK

– Bulaşıkları yıkadım. Şimdi de ortalığı topluyorum

CEVAPLAR

● 7 BENZER : (1) Kıyıda, duvarın yanındaki taşın ortası ile kovanın ağzındaki çember. (2) Merdivenin solundaki taşlar ile yelkenlinin sağındaki kuşlar. (3) Duvardaki tuğla ile güvertedeki fırça. (4) Gondolcunun kuşağının ucu ile yelken. (5) Kadının küpesi ile denizcinin ter damlası. (6) Kadının önündeki küçük dalga ile kırık topun namlu ucu. (7) Kadının önündeki ikinci dalga ile denizcinin ayakkabısı.

● 8 FARK : (1) Adamın baş parmağı. (2) Sol kolu. (3) Yerdeki kutu. (4) Damın saçağı. (5) Huninin sapı. (6) Ağacın dalları. (7) Ağacın kökü. (8) Çitin köşe demiri.

● KARE BULMACA : Soldan Sağa: 1) Klorofil. 2) Rafineri. 3) Adil — Sim. 4) Tisek. 5) En — Galon. 6) Nala. 7) Sal — Put. 8) Mi — Alaka.

Yukarıdan Aşağıya : 1) Krater, 2) Ladin — Si 3) Ofis — Fa. 4) Rileg — La. 5) On — Kan. 6) Fes — Lapa 7) İri — Oluk 8) Limonata.

● KANGURU : 53 aylık

● TERZİ :

● 4 RESİM : 1 ve 3 numara.

Mektup Arkadaşı

Mektup arkadaşı edinmek isteyenler, bu köşeden yararlanabilirler.

● VEYSİ TUNA: Yaşım 10. Pul ve kart biriktiririm. Müzik dinlemeyi çok severim. Fenerbahçeliyim. Yazışmak istiyorum. Adres : 23. İplik Pazarı Lefkoşe — KIBRIS

● SİBEL SARIKAYA: Yaşım 10. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinler, şarkı söylerim. Yazışacağım. Adres : 15. Sok. Dilek Ap. No: 53/1 Bahçelievler — ANKARA

● HAKAN DENGİZ : Yaşım 13. Şiir ve öykü yazarım. Boş zamanlarımda futbol oynar, sinemaya giderim. Yazışmak istiyorum. Adres : Fethibey Mah. Sanayi Cad. No: Bigadiç — BALIKESİR

● SALİM YILMAZ : Yaşım 14. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol ve basketbol oynamayı severim. Yazışacağım. Adres : Tömük kasabı Eyüp Yılmaz Eliyle Tömük — İÇEL

● ÜMİT TURAN: Yaşım 12. Ortaokul öğrencisiyim. Spor yapmayı çok severim. Pul ve kart biriktiririm. Yazışmak istiyorum. Adres : İstiklal Cad. Ümraniye Sok. No 25/A SAMSUN

● VEDAT BARIŞIK: Yaşım 11. Pul biriktiririm. Kitap okumayı, sinemaya gitmeyi severim. Yazışacağım. Adres : Ziya Gökalp Cad. Pilavcı Sok. Serap Ap. No: 10/4 Çapa — İSTANBUL

● SERDAR KUDU: Yaşım 12. Boş zamanlarımda spor yapıyorum. Galatasaraylıyım. Yazışmak istiyorum. Adres : Gaye Sitesi C Blok No: 36 Etlik-ANKARA

● AHMET EKE : Yaşım 13. Ortaokul öğrencisiyim. Futbol, basketbol oynarım. Pul ve kart biriktiririm. Kitap okumayı, şiir yazmayı çok severim. Yazışacağım. Adres : Karabaş Mah. Tiryakçı Sok. No 26 Şehremini — İSTANBUL

● FERİDUN SEVGİ: Yaşım 11. Müziği ve futbolu çok severim. Fenerbahçeliyim. Dergi okuru arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres : Cumhuriyet Mah. Camiönü Cad. No: 41 Kuyucak — AYDIN

● DİLEK GÜLEN : Yaşım 11. Kitap okumayı, müzik dinlemeyi çok severim. Trabzonsporluyum. Yazışmak istiyorum. Adres : Meydankapı Mah. Geçik Sok. No: 3 SİNOP

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, yazılarınızı, resimlerinizi, çektiğiniz fotoğrafları ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

HASTALIKLAR

Ben su çiçeği çıkarıyorum
Her tarafım benek içinde
Hemen güleceksiniz, gülmeyin
Bakın anlatayım
Her tarafım benek ama
Kaşınıyorum da neyse
Bir de nezle ve öksürüyorum
Tam beş türlü ilâç aldım
Okula da gidemiyorum
Şimdi de bir tane
İlâç alıyorum
Anlatmak istediklerim
Bu kadar
Hoşça kalın

ZEYNEP CASALİNİ

KİTAPLARIM

En iyi arkadaştır
Hem bilgi verir
Hem eğlendirir

Ben kitaplarımı çok
severim
Resimlisini resimsizini
İçinde neler vardır
neler

Bilmeceler, bulmacalar
Şiirler, öyküler
Masallar, şarkılar
Daha neler neler

FUNDA ÖNEN

ÇİÇEK

Tohum olarak ekildim
saksıya
Bir yıl geçti büyüdüm
Bana su dökünce insanlar
Yeşerdim ve serpildim

Kış gelince solarım ama
İlkbaharda büyürüm
Güneş görünce yüzüm
Şenlenir ve canlanır

Saksı benim evimdir
Sıcacık yuvamdır o
Ekildiğim günden beri
Ben saksıda büyüdüm

ÖZLEM KÜÇÜKTOPUZLU

ÖĞRETMENİM

Okumayı, yazmayı bilmezdim
Cumhuriyet nedir bilmezdim
Atatürk kim bilmezdim
Sevgi nedir bilmezdim

Sen öğrettin bana!
Sen bir ana,
Sen bir baba, gibisin
Sevgili öğretmenim

ORHAN ÇELEN

ZÜRAFA

Kadının biri hayvanat bahçesinde dolaşıyordu. Zürafaların bulunduğu kafesin önünde bir süre durup onları seyrettikten sonra bakıcılarına sordu.

—Baksanıza ayakları üşüyünce, zürafaların boğazları da ağrır, öyle değil mi?

—Tabii hanımefendi, diye cevap verdi bakıcı. Sonra ekledi:

—Yalnız bir hafta sonra.

KÖKSAL ÜNLÜ

KIŞIN GETİRDİKLERİ

Hey bak kış geldi
Bak bak kış baba geldi
Çocuklar neşeli
Arabacılar endişeli

Hey bak kış geldi
Kızaklar çıktı
Çocuklar kartopu oynadı
Her taraf karla doldu

Hey bak kış geldi
Büyük küçük neşeli
Yerde bir karış kar
Koca koca kardan adamlar

Hey bak kış geldi
Çocuklar başladı oyuna
Bazıları kartopu oynar
Bazıları kayak kayar

SERDAR IŞIKSOLUĞU

BİLMECELER

Yıldız Gönülalan

- *TIR kamyonuyla yemek taşınırsa ne olur?*
- *Öküzün sesi eskirse ne olur?*
- *Yazın ortaya çıkan karlara ne denir ?*
- *Işıkla kar bir araya gelirse ne olur?*
- *Atların erkeğine ne denir ?*

Cevaplar : Tıraş • Eskimo • Karpuz • Karışık • Bayat

Memed Erdener

Bir terzi ailesi

SİNGAPUR

Singapur'lu balıkçı

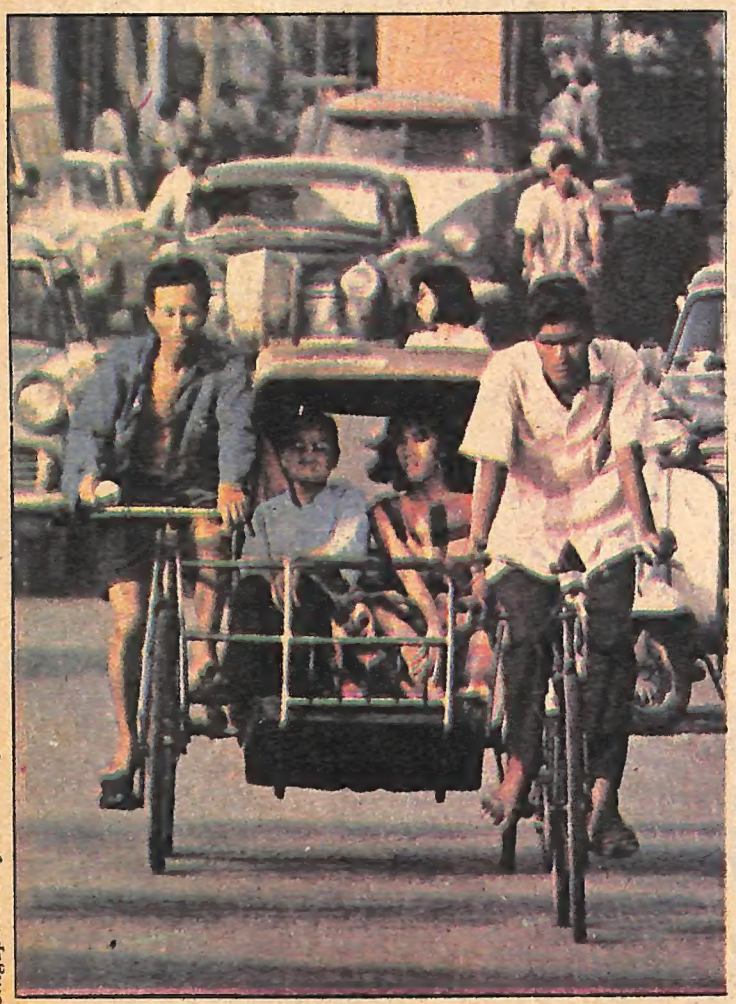

Singapore City'den bir görünüm

- Devlet adı : Singapore Cumhuriyeti.
- Nüfus : 2,249,900 (1975).
- Alan : 587,6 kilometre kare.
- Dil: Malay, Tamil dili, Çince ve İngilizce.
- Din : Müslüman, Budist ve Hindu dinleri.
- Başkent : Singapore City.
- En yüksek dağ : Bukit Timah (177 metre).
- Önemli akarsular: Sungei Seletar.
- İklim : Sıcak ve nemli.
- Ürünler: Çeşitli sebzeler ve hindistancevizi.
- Para birimi : Singapur doları.
- Telefon sayısı : 280, 280 (1975).
- Radyo sayısı : 355,814 (1975).
- TV sayısı: 268,671 (1975).
- Karayollarının uzunluğu : 2155 kilometre.
- Demiryollarının uzunluğu: 48 kilometre.
- Ortalama hayat uzunluğu: Erkeklerde 65, kadınlarda 45.7 yıl.

PÜSKÜL İLE ÇİLLİ

BİZİM KÖTÜMSER ÇİLLİ, DAHA VARIR VARMAZ, MAYOSUNU GİYER GİYMEZ KENDİNE ACIMAYA BAŞLADI...

ormangiller
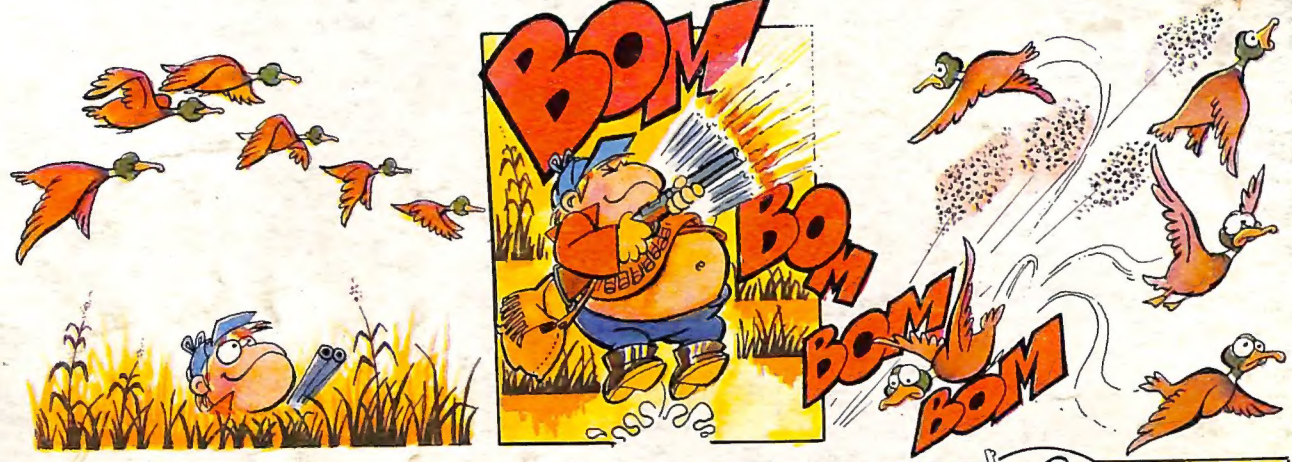
İsmail Gülgeç